

Kurdish (Kurmanji)

DILÊ MIROV.

COPYRIGHT

ISBN 0 - 908412 - 16 - 9

E-MAIL: info@angp.co.za

**ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS
P.O. BOX 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.**

**(Mîsyonek Wêjeya Mizgîniyê ya ku ji hêla bexşan ve tê fînanse
kirin)**

(Reg. No. 1961/001798/08)

DILÊ MIROV.

AN.

NENIYA DILÊ RUHÎ.

(Di Deh Wêneyan de tê pêşkêş kirin.)

Ev ziman ji nivîsa Îngilîzî bi karanîna Google Translate li ser komputerê hate wergerandin.

Ev kitêbok di sala 1732-an de li Fransa derketiye. Ew ji bo qadên mîsyonê yên Afrîkayê ji hêla Reverend J.R. Gschwend ve di sala 1929-an de hate sererast kirin û ji nû ve hate nivîsandin. Piştî ew ji hêla Weşanxaneyên Mizgîniyê yên All Nations ve li ser 538 zimanên xwecî di bin mafên mafên mirovan de hate wergerandin û çap kirin. Ew wê çap dikin û li 127 welatên mîsyonê belav dikin. Mirovên ji her ziman, çîn û olan bi vê pirtûkê têne rêve kirin ku rastiya giyanî ya kûr û girîngiya peyama Xwedê ya ji mirovan re biceribînin ku ji hêla Hezeqêl pêxember 586 sal beriya Zayînê ve hatî diyar kirin. "Ez ê dilekî nû û hişê nû bidim we, wê hingê hûn ê bibin gelê min û ez ê bibim Xwedayê we."

Hezeqêl 36:26-28.

DILÊ MIROV.

Perestgeha Xwedê,

AN TALEYA ŞEYTAN.

(1 Yûhenna 3:4-10)

Gava ku hûn vê pirtûkê dixwînin, ji kerema xwe ji bîr nekin ku ew mîna neynikê ye ku hûn ê tê de xwe bibînin. Çi tu miletek bî, çi Mesîhî bî, yê ku bi Mesîh bawer nake, yan jî yê ku baweriya xwe bi Xwedê wenda kiriye, tuyê xwe wekî Xwedê bibînî. "Mirov li rûyê derve dinêre, lê Xwedê li dil dinêre." (1 Samûyêl 16:7). Xwedê me wek ku em bi rastî ne dibîne.

Şeytan bavê hemû derewan e. Ew mîrê tariyê û xwedayê vê dinyayê ye. Ew xwe kire milyaketekî ronahiyê da ku jin û mêran rê li ber rîya şaş bigire. Di van rojan de, mîna demên berê, gelek şandiyên derewîn hene ku xwe vedişêrin û xwe wekî şandiyên Mesîh nîşan didin. Û ne ecêb e, ji ber ku Şeytan bi xwe di nav milyaketekî ronahiyê de tê guheztin an veşartî. (2 Korintî 11:13-14). Şeytan, xwedayê vê dinyayê, mirovan di tariyê de dihêle ku ew nikaribin bibînin ku Xwedê ji wan hez dike an ku Îsa mir ku wan xilas bike. (2 Korintî 4:4). Hemû gunehkar û yê ku bawer nakin, li hember Xwedê ji aliyê ruhî ve mirî û kor in. Ew ji hêla

xirabiya vê dinyayê ve têne rêvebirin. (Efesî 2:1-2).
Heya ku çavên wan bi awayekî ji rewşa wan a windabûyî re neyê vekirin, ber bi hilweşîna ebedî ve diçin. Kesê ku dibêje “min tu carî guneh nekiriye” xwe dixapîne. Çimkî "Kurê Xwedê ji bo vê yekê xuya bû, da ku tiştê ku Îblîs kiribû hilweşîne." (1 Yûhenna 3:8).
“Ji ber vê yekê, teslîmî Xwedê bibin. Li dijî şeytan bisekinin, ew ê ji we bireve. Nêzîkî Xwedê bin, ewê jî nêzîkî we bibe.” (Aqûb 4:7-8)

Dema ku hûn vê pirtûkê bixwînin û wêneyên wê bixwînin, hûn ê karibin dilê xwe bibînin. Destûrê bide ronahiya lêgerîna Xwedê ku rewşa dilê we nîşanî we bide. Gunehên xwe qebûl bikin û hebûna wan înkâr nekin. Xebera Xwedê ji me re dibêje: “Eger em bibêjin ku gunehê me tune, em xwe dixapînin û rastî di nav me de tune. Lê eger em gunehên xwe ji Xwedê re eşkere bikin, ew ê soza xwe bigire û ya rast bike: Ew ê gunehên me bibihûre û me ji hemû neheqiyên me paqij bike.» "Xwîna Îsa, Kurê Wî, me ji her gunehê paqij dike". (1 Yûhenna 1:1-10).

Hûn ji hêla Şeytan an jî ji hêla Xwedê ve têne rêvebirin. Tu xulamê guneh î yan jî evdê Xwedê yî. Ger guneh jiyana we kontrol dike, wê înkâr nekin, lê ji Xwedê re biqîrin. Ewê we bi destê Îsa Mesîh azad bike. Îsa hat vê dinyayê da ku gunehkaran xilas bike, û hêza Şeytan bişkîne û li ser me guneh bike. Ew Xilaskarê me ye. Hûn li ber Xwedêyekî PÎROZ ê ku bi hemû razan dizane. Ew fikir û kiryarên veşartî yên jiyana we dizane. Ne mimkûn e ku hûn xwe û kirinên xwe ji Xwedê veşêrin. "Xwedê guhên me çêkirin - Ma ew nabihîse? Wî çavên me çêkirin - Ma ew nabîne? (Zebûr 94:9).

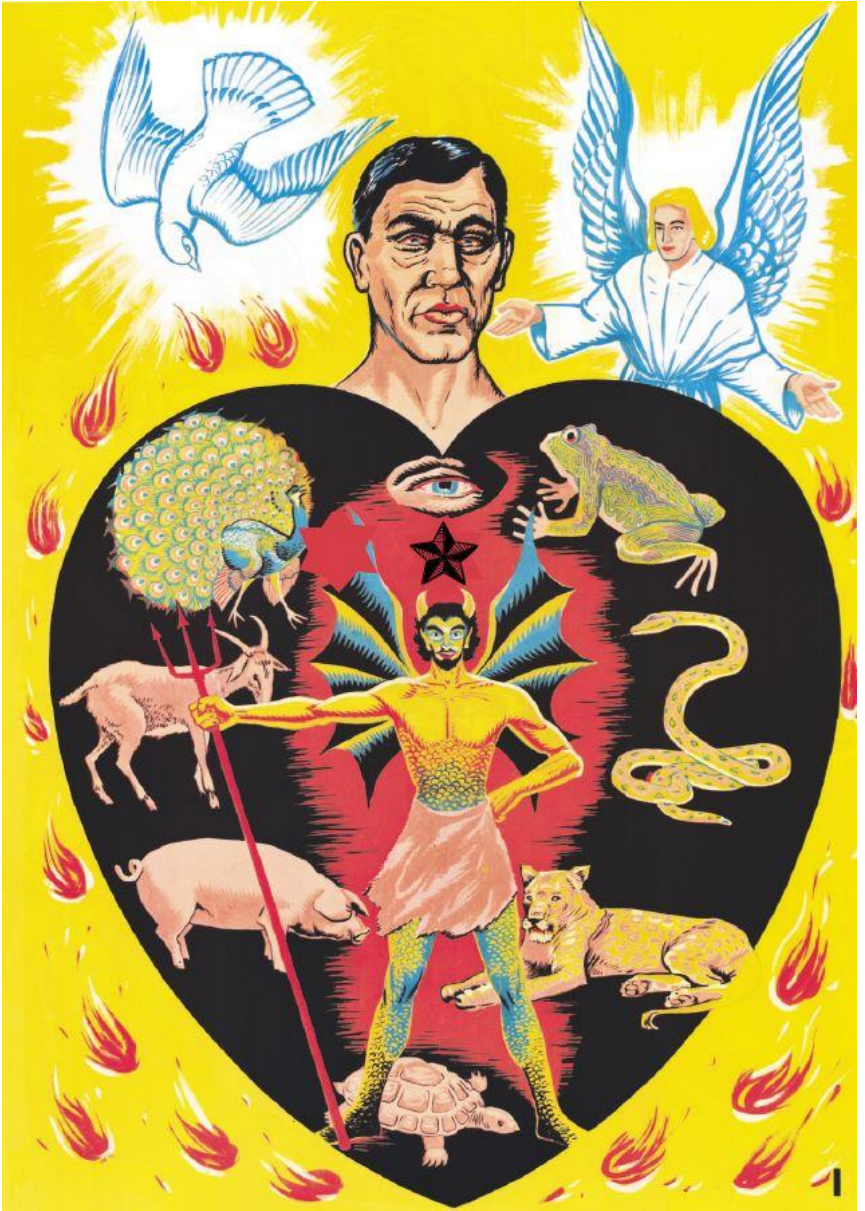
"Xudan ji nêz ve nobedariya tevahiya dinyayê dike da ku hêz bide wan ên ku dilên wî jê re dilsoz in." (2 Dîrok 16:9).

"Ew li her gavê mêran temaşe dike. Tarîyek têra tarî tune ku gunehkarekî ji Xwedê veşêre." (Îbo 34:21-22).

"Lê Îsa xwe bi wan nedianî, çimkî wî ew hemû dizanibûn." (Yûhenna 2:24).

Ji ber vê yekê "Xwezî bi wan ên ku gunehên wan hatine bihûrtin, neheqiyên wan hatine efûkirin. Xwezî bi wî mirovê ku Xudan wî bi neheqiyê sûcdar nake û ji her hîleyê azad e.» (Zebûr 32:1-2).

1. DILÊ GUNEŞAN.

Ev wêne dilê zilamek an jinek gunehkar a cîhanê nîşan dide, ku di Incîlê de wekî gunehkar tê binav kirin. Gunehkar ew e ku ji hêla xirabiya vê dinyayê û bi xwestekên xwezayî û xwestekên xwezaya mirovan ve

tê kontrol kirin. Ev wêne wêneyek rastîn a dil e ku Xwedê dibîne. Çavên sor ên xwînmij behsa serxweşiyê dikin ku di Metelok 23:29-33 de tê gotin: “Nîşanî min bidin yekî ku pir vedixwe, yê ku divê vexwarinek nû biceribîne, û ezê nîşanî we bidim yekî belengaz û poşman, ku her tim dibe sedema tengasiyê. û her tim gazinc dike. Çavên wî bi xwîn in, û birînên wî hene ku dikaribû xwe jê dûr bixista. Nehêlin şerab we neceribîne, her çend ew sorê dewlemend be jî, her çend di kasê de dibiriqê û bi nermî dadikeve xwarê. Serê sibê hûn ê hest bikin ku hûn ji hêla marê jehrîn ve hatî kişandin. Dîmenên ecêb dê li ber çavên we derkevin û hûn ê nikaribin zelal bifikirin û bi axivin.”

Di vê wêneyê de di binê serê de, dilê mirov dikare bi heywanên cûrbecûr dagirkirî were dîtin. Heywan behsa gelek gunehên cihêreng ên di dilê mirovan de dikin, ji ber ku dil navend û cihê mezinbûna gunehên me ye. Xwedê bi devê pêxemberê xwe Yêremya ji me re dibêje ku “Tu kes nikare dilê mirovan fêhm bike. Tiştêkî din ê wisa xapînok nîne; ew pir nexweş e ku neyê sax kirin.” (Yêremya 17:9)

Îsa bi xwe jî vê yekê piştrast dike û dibêje: «Çimkî ji hundir, ji dilê mirov, fikrên xerab ên ku wî ber bi kirina

tiştên bêexlaqî ve derdixin; talankirin, kuştin, zînayê, çavbirçîtî û her cure xerabiyê bikin; xapandin, bêedebî, çavnebarî, buxtan, quretî û bêaqilî - ev hemû tiştên xerab ji hundirê mirov tînin û wî pîs dînin.»
(Marqos 7:21-23)

Tawûs: Dema ku bedewiya tawus ji aliyê her kesî ve tê ecibandin, li vir di dilê mirov de behsa gunehê serbilindiyê dike. Lucifer, yek carî milyaketê ronahiyê yê Xwedê yê taybetî, bi serbilindî pozîsyona xwe wînd kir û ji ber vê yekê bû dijminê Xwedê - şeytan. (Îşaya 14:9-17; Hezeqêl 28:12-17).

Serbilindî ji navenda dojehê tê, û xwe bi gelek awayan eşkere dike. Hin kes bi dewlemendiyên xwe, bi standarda perwerdehiya xwe serbilind in; cil û bergên modayê yên ku bi wan laşê xwe bi awayekî bêşerm derdixin holê; wek ku di Îşaya 3:16-24 de bi awayekî zelal tê vegotin, lixwekirina xemilên xitimî, destmal,

xelek û hwd. Hin bi bav û kalên xwe, netew, çand, werzîş û hwd xwe serbilind dikin, ji bîr dikin ku "Xwedê li hember pozbilindan li ber xwe dide, lê ji nefsbîçûkan re dilovaniyê dike." (1 Petrûs 5:5). Xwedê nefret dike ji quretî û xwe-girîngiyê (Metelok 8:13). "Xurretî ber bi wêranyê ve û quretî ber bi hilweşînê ve dibe." (Metelok 16:18).

Bizin xwestekên bedenî, bêexlaqî û zînayê temsîl dike. Gunehên ku li vir hatine behs kirin di van rojên nûjen, lê yên dawîn de, ewqas zêde bûne, ku divê em rastiya gotinên Jesussa yên nêzî 2 000 sal berê qebûl bikin. Wî pêşbînî kir ku rojên dawîn wê bibin mîna rojên Sodom û Gomorayê. Ev awayê jiyana gunehkar ne tenê jin û mêr girtiye û ketiye malên kesên olî û sazî, dibistan û xaniyan, lê ev xerabî bi awayekî bêşerm û nazik dikeve dilê mirovan. Ew bi sînema, şano, wêjeya nepak û bi gelek awayên din dikeve ku tiştê ku Xwedê jê re dibêje guneh wekî exlaqê nûjen

tê dîtin. Bi mîlyonan ciwan ji sînema û romanên fikra xwe ya jiyaneke îdeal çêdikin, tenê xwe di tengasiyê, şerm û poşmaniyê de dibînin. Lîstikvan û şanogerên bêexlaq û bêexlaq dibin leheng û lehengên nifşê ciwan. Salonên govendê jî, gelek caran cihê şînbûna bêexlaqiyê ne. Lehengên Xwedê yê pak, mîna Ûsiv (Destpêbûn 39) û yê din, êdî wekî mînak nayên girtin. Tewra mîletên kevnaar ên Zulu jî, yê ku dê zînakarek an zînakarek bikujin, dikaribû dersekê bide nifşê me yê ku jê re tê gotin şaristanî û di roja dadkirinê de li hember me bi riswakirinê raweste. Xwedê ji me re dibêje ku em bi bêexlaqiyê nefîzin, lê xwe jê dûr bixin. “Tu gunehê din ku mirov bike bandorê li laşê wî nake; lê yê ku fuhûşiyê dike, li hember bedena xwe guneh dike. Ma hûn nizanin ku bedena we perestgeha Ruhê Pîroz e, yê ku di we de dijî û Xwedê ji we re daye? Hûn ne yê xwe ne, yê Xwedê ne.” (1 Korintî 6:18,19); “Ji ber vê yekê, eger yek Perestgeha Xwedê hilweşîne, Xwedê wê wî hilweşîne. Çimkî Perestgeha Xwedê pîroz e û hûn bi xwe perestgeha Wî ne.» (1 Korintî 3:17).

Beraz behsa gunehên serxweşî û gewretiyê dike. Heywanek pîs e ku bi kelecana her tiştê di rîya xwe de, paqij an pîs, dadiqurtîne. Dilê gunehkar her pêşniyar, îfade, wêne, edebiyat û hwd.. Laş, ku tê xwestin bibe perestgeha Xwedayê jîndar, bi xwarina zirardar û adetên pîs ên wek kişandina cixareyê an cûtina titûnê, bikaranîna afyon û tiryak û tabletên zirardar û hwd. tiryak wek berê jin û mêr girtiye. Tenê hêza Xwedê dikare mexdûrên titûnê yê belengaz û koleyên şeytan azad bike. Digel ku piraniya mirovên meyla olî wê newêrin di avahiya dêrê de cixarê bikişînin, lê ew hema hema wekî heqaretek ji Xwedê re dihesibînin, lê dîsa jî ew dudil nînin ku bi vê giyaya bêhnxweş, ya ku bi rastî Perestgeha Xwedê ye, ango laşê wan, ax bikin. Pawlosê Şand dibêje: “Bi rastî hûn dizanin” ku hûn perestgeha Xwedê ne û Ruhê Xwedê di we de dijî! Ji ber vê yekê, eger yek Perestgeha Xwedê

hilweşîne, Xwedê wê wî hilweşîne.» (1 Korintî 3:16,17; 6:18,19).

Kesê çavbirçî li ber Xwedê nefret e an ne hêja ye. Em ji bo bijîn dixwin; em ji bo xwarinê najîn. Birçîbûn dikare bi xwarina xwarinên saxlem têr bibe, lê çavbirçîtî dê her gav biqîre, "Bîne, bide!"

Xemgînî qet têr nabe, têr nabe. Li gor qanûnên Peymana Kevin diviyabû ku yekî gewre û serxweş bi keviran bihata kuştin (Qanûna Ducarî 21:18-21). "Vexwarinên giran û dilxwaz dê berbi xizaniyê ve biçe. Heke hûn tenê bixwin û razin, hûn ê di demek nêzîk de çîçek li xwe bikin." (Metelok 23:21). Bînin bîra xwe ku merivekî dewlemend, gewre û koleyê xwestekên xwe, mir û xwe di dojhê de di nav êşek mezin de dît. Ne hewce ye ku xirabîya vexwarinê were gotin. Ew tenê pir baş tê zanîn ku bi sivikî were girtin. Xwedê di Peyva xwe de bi zelalî ji me re dibêje ku tu serxweş nabe xwediyê Padîşahiya Xwedê. Bîr ne xwarinek e, vexwarinek e ku hiş tevlihev dike û bandorê li ser hişê xwe dike, ji ber vê yekê yên ku vedixwin bi ehmeqî tevdigerin. Bêexlaqî dibin û hevûdu dikujin û dikujin ku wekî din nedihatî kirin. "Zêde vexwarina we dengbêj û bêaqil dike. Serxweşbûn ehmeqî ye." (Metelok 20:1).

Yên ku vexwarina hişk çêdikin û difiroşin, li ber Xwedê sûcdar in, çimkî Xwedê dibêje: «Hûn mehkûm in! Lehengên şûşeya şerabê! Wêrek û netirs dema ku dor tê ser tevlihevkirina vexwarinan!» (Îşaya 5:22). “Eger hûn şerabê bidin cîranên xwe heta ku ew serxweş bin, hûnê mehkûm bibin.” (Hebaqûq 2:15). “Bêguman hûn dizanin ku yên xerab wê nebin xwediyê Padîşahiya Xwedê. Xwe nexapînin; Yên bêexlaq in, yên ku ji pûtan re diperizin, an zînakar in, yên ku hevzayendî ne, dizîn, an çavbirçî ne, an serxweş in, an mirovên ku buxtanan li kesên din dikin, an diz in, yek ji van wê nebe xwediyê Padîşahiya Xwedê.” (1 Korintî 6:9,10).

Gunehên cewherê me yên mirovî ne diyar in. Çend ji wan ev in: “bêexlaqî, kirinên pîs û bêedebî, perestîya pûtan û sêhrbazan. Mirov dibin dijmin û şer dikin; çavnebar, hêrs û ambargo dibin. Partî û koman ji hev vediqetînin; çavnebariyê dikin, serxweş dibin, orgiyan dikin û tiştên wiha dikin. Yên ku van tiştan dikin, wê nebin xwediyê Padîşahiya Xwedê.» (Galatî 5:19-21).

“Bi şerabê serxweş nebin, ku wê we xera bike; li şûna wê, bi Ruhê Pîroz tije bibin.» (Efesî 5:18)

Îsa vê dawetkirinê dide her kesê ku di derbarê mijarên ruhanî de tî ye. “Yê ku tî ye bila were ba min û vexwe.” (Yûhenna 7:37,38). Her kesê tî were, vaye av! Werin,

hûn ên ku pereyên wan tunene - ceh bikirin û bixwin!
Hatin! şeraba (ruhanî) û şîr bikire - ew ê ji we re tiştêk
nebe!» (Îşaya 55:1). «Yê ku ava ku ez bidimê vexwe,
êdî tî nabe. Ava ku ezê bidim wî, wê di wî de bibe
kaniyek ku wê ava jiyane bide wî û jiyana wî ya
herheyî bide wî.» (Yûhenna 4:14).

Tîrêj behsa tembelyê, bêhêziya îtaetê û sêrbaziyê
dike. Serhildan wek sêrbaziyê xerab e (1 Samûyêl
15:23). "Mirovekî tembel ku kar red dike, tenê xwe
dikuje, tiştê ku dike ew e ku difikire ka ew dixwaze çi
hebe." (Metelok 21:25-26). Yêşû gerekê ji Îsraêliya ra
bigota: "Li vir tiştêkî nekin; lezdan! Biçe hundur û wê
bigire!" (Hakim. 18:9). Xwezaya mirov ji bo
bidestxistina tiştên Xwedê pir tembel û dereng e. Îsa
got: «Hê çi ji destê we tê bike ku hûn ji deriyê teng re
derbas bibin.» (Lûqa 13:24). "Yê ku lê bigere dê
bibîne." (Metta 7:8). "Padîşahiya Ezmanan rastî êrîşên

tund hat, û zilamên tundûtûj hewl didin ku wê bigirin."
(Metta 11:12)

Xemgîniya li ser xilasî û rehetiya giyanî ya giyanê me dibe sedema mirina herheyî. Ew me ji duakirinê, ji lêgerîna tiştên kûr ên Xwedê û ji qebûlkirina sozên Xwedê yên dewlemend dûr dixê. Ew ber bi hilweşandinê ve dibe. Gava ku Xwedê bi we re dipeyive, ji we re dibêje ku hûn îro dilê xwe bidin Wî, şeytan ji we re dibêje ku hûn sibê bikin. Dibe ku ew ji we re bêje ku hûn wê rojek din a xweş bikin, ku mixabin, dibe ku qet neyê; û hûnê bê xilasî û bê Mesîh bimirin. Xwedê dibêje: "Eger hûn îro dengê Xwedê dibihîzin, serhişkî nebin, wekî bav û kalên we dema ku li hember Xwedê serî hildan, serhişk nebin." (Îbranî 3:7-8). Çend kes ji aliyê ruhî ve mirine ku xilasiyê ji bo rojek hêsantir a ku qet nehatiye paşxistin? Roja sibe ne ya te ye.

Çêleka tortoise bi gelemperî ji hêla doktorên sêrbaz ve ji bo sêrbaziyê tê bikaranîn. Ew li vir îşaret dide gunehê ku baweriya xwe bi sêrbaziyê û kirina wê, an bextê, an sêhrbaziyê, an voodoo, li şûna ku baweriya xwe bi Xwedayê jîndar bike. Nemaze di demên ceribandin û nexweşî, cefa û bextewariyê de, ji me re tê gotin ku li şûna ku em bi bextê baş an xirab bawer

bikin, gazî Xwedayê jîndar bikin, yê ku amade ye alîkariyê bike. "Xudan mirovek di riya ku divê biçe de rêberî dike." (Zebûr 37:23). "Gelo kesek nexweş heye? Divê ew rihspiyên dêrê bişîne, ku ji bo wî dua bikin û bi navê Xudan rûnê zeytûnê li ser wî bixin. Ev duaya ku bi îmanê tê kirin wê yê nexweş qenc bike. Xudan wê saxlemiyê bide wî, û gunehên ku wî kirine wê bên bihûrtin. Îcar gunehên xwe ji hev re eşkere bikin û ji bo hev dua bikin, da ku hûn sax bibin.» (Aqûb 5:14-16). Xwedê emir da Îsraêliya û got: «Zarokên xwe di agirê goşgehên xwe de nekin qurban; û nehêlin ku gelê we fêlbaziyê bike, ne li nîşanan bigerin, ne sêrbaz û efsûnan bikar bînin, ne jî bi felekê re şewir bikin. Nehêlin ku ew bi ruhên miriyan şewir bikin, wek ruhperestiyê. Xudan Xwedayê te nefret dike ji kesên ku van karên nefret dikin.» (Qanûna Ducarî 18:10-12). "Li dervayê bajarê (bihuştê) xirapkar û sêrbaz, feqîr û qatil, yê ku ji pûtan re diperizin û bi gotin û kirinên xwe derewkar in." (Peyxama Yûhenna 22:15).

"Ji kesên ku bi ruhên miriyan şewir dikin neçin. Heke hûn bikin, hûn ê bi rîtualî nepak bin. Ez Xudan Xwedayê te me.» (Qanûna Kahîntiyê 19:31). "Lê mirov dê ji we re bêjin ku hûn ji bextreş û navgînan, yê ku çiqirq û qîrînê dikin, peyaman bipirsin. Ew ê

bêjin: «Axir be, divê mirov ji ruhan xeberan bixwaze û li ser navê zindiyan bi mirîyan şêwir bike.» Hûnê bersîva wan bidin: «Guhdarîya xwe bikin ku Xudan çi hînî we dike! Guh nede navgînan - tiştê ku ew ji we re dibêjin, wê ji we re fêde neke.» (Îşaya 8:19-20).

Dema ku hûn vê pirtûka piçûk dixwînin, Xwedê bi we re dipeyive, gazî we dike ku hûn ji gunehên xwe vegerin û jiyana xwe bidin wî. Ruhê tirşikê ku di dilê we de ye, ji bo ku hûn vê biryarê paşde bixin, her cure pêşniyaran ji we re dike û hewl dide dilê we bi tirsê tije bike. “Malbata min, hevalên min û kesên din wê çi bêjin, eger ez bibim xirîstiyaneke rast? Ger ez êdî nekarim beşdarî dîlan, şahî û şahiyên dinyayê bibim dê çi bibe?” Li şûna ku hûn dewlemendiyên mezin ên di Mesîh Jesussa de, aştîya wî ya ecêb, şahiya wî ya ku bi gotinan nayê vegotin, rûmeta Wî, jiyana herheyî ya bi bextewarî tije, bibînin, hûn dest pê dikin ku hemî tiştên ku hûn winda bikin bibînin. Hûn tiştên ku divê hûn dev jê berdin gava ku hûn destûr didin ku Mesîh were dilê we, dibînin. Tirsa ji mirovan û hem jî tirsa mirinê, we koleyê şeytan dike. Lê Mesîh hat ku ew kesên ku ji tirsa mirinê di tevahiya jiyana xwe de kole bûn azad bike. (Îbranî 2:14-15). Ruhê îtaetiyê te wisa serhişkî dike ku dilê te jî wek şêlê keriyê hişk dibe.

Leopard heywanekî pir zalim e. Kîn, hêrs û nefsbîçûk pir caran li ser dilê mirov hukum dike û gelek caran dibe sedema kuştinê. Hûn dikarin biceribînin û tewra jî bi rê ve bibin ku ew hêrsa xweya xirab kontrol bikin, heya ku ew di hemî tundiya xwe de derbikeve. Çêtir e ku hûn qebûl bikin ku ew di dilê we de ye, û ji Îsa bipirsin ku we azad bike. “Dest nedin hêrsê; tenê dibe sedema aloziyê.” (Zebûr 37:8). “Xezeb hovane û wêranker e.” (Metelok 27:4). “Hêza xwe di bin kontrolê de bihêle; ehmeqî ye ku meriv kînekê hilde.” (Waîz 7:9), “Ji hêrsa xwe xilas bibin”. (Kolosî 3:8)

Gelek tirsonek vedixwin da ku xwe teşwîq bikin ku hin kirinên xerab an tolhildanê bikin, lê ew "wek şeraba ye ku ji jehra maran tê çêkirin." (Qanûna Ducarî 32:33). Tolhildan ji dilê gunehkaran re şêrîn e, lê yê ku hemû neheqiyên ceza dike Xwedê ye. Îsa got: “Hûn ji cîranê xwe hiz bikin, çawa ku hûn xwe hiz dikin” (Marqos 12:31) û “Ji dijminên xwe hiz bikin”. (Metta 5:44).

Xwedê soz da ku ewê xeletiyên ku me kirine bibihûre, eger em ji bo wan neheqiyên ku wan li me kirine bibihûrin. (Metta 6:12). Ruhê gemar û gemar ji aliyê Xwedê ve nefret e. Daxwaza xedar a xwînrijandin û şer di dilê mirov de ye, ji ber vê yekê divê aştiya rastîn di dil de were saz kirin ku ew bixwaze bimîne.

Mar Hewa li bexçeyê Edenê xapand û hevaltî û dostaniya şêrîn a bi Xwedê re qut kir. Şeytan ji Adem û Hewa re gelek çavnebar bû dema ku ew wek serwerên dinyayê dît, ku bi Xwedê re di yekîtiya bêkêmasî de dijîn, cihê wî digirin. Şeytan ji çavnebariyê xerakirina wan plan kir, û bi ser ket ku hevaltîya wan û jiyana wan a hêja bi Xwedê re qut bike. Heman çavnebarî û çavnebariya şeytanî di dilê mirovan de bextewariya dilê hinekan xera dike, dema ku hinekên din bextewar dibînin û bi rehetî dijîn. Hesûdî ramanên xerab dixê dil da ku bextewariya kesên din xera bike, û heta dikare bibe sedema

kuştinê. Ev bi taybetî di hin jiyana zewicî de ye. “Mêrik ji dema çavnebariyê qet hêstir nabe; heyfa wî sînoran nas nake.” (Metelok 6:34). Di karsaziyê de û her weha di hemî warên jiyânê de ew dibe sedema êş û nefreteke bêhempa. Tewra xebatkar, waîz û wezîr jî ji çavnebariyê bêpar nînin, ger Xwedê ji xwe bêtir xizmetkarên xwe yên din bikar bîne. Divê ew bi berdewamî nobedar bin, û bi evîna Xwedê ya paqij a ku wî bi rîya Ruhê Pîroz rijandiyê dilê me dagirtî bin. (Romayî 5:5). Ger ne wisa be, feydeya wan ji Xwedê re û wezîrtiya wan dê ji hêla cewherek çavnebar ve xera bibe.

Beq li vir behsa gunehên çavbirçîtiyê û hezkirina pereyan dike ku çavkaniya hemû xerabiyên e. (1 Tîmotêyo 6:10). Hin beqên li Kongoyê bi sed sed beqan dixwin heta ku ew teqiyên û mirin. Kesê çavbirçî naxwaze destê xwe ji bo alîkariya feqîr û

belengazan veke. Ew bi her awayî, rast û bêrûmet, hewl didin ku ji dewlemendiyên vê dinyayê bêtir bistînin. Îsa bi xwe got: «Li ser rûyê erdê, li cihê ku mêş û zeng wêran dike, diz dikevin û didizin, ji bo xwe dewlemendî berhev nekin. Di şûna wê de, ji bo xwe dewlemendî li bihuştê berhev bikin, li cihê ku mêş û zeng nikarin wêran bikin û diz nikaribin têkevin hundur û bidizin. Çimkî dilê we dê her dem li ku derê be dewlemendiya we be.» (Metta 6:19-21). Achan û malbata wî ji ber ku ji zêr, zîv û cil hez dikir, hatin kevirkirin. (Yêşû 7). Cihûdayê Îsxeryotî, şagirtê Îsa, xwe daleqand, ji ber ku hezkirina pere bû sedem ku ew bi Xudan û Mamosteyê xwe bide dest. Ne pere xerab e, ne zêr, lê evîna pereyan e ku di dilê mirovan de veşartî ye.

Bi hezaran mêr û jin ji her çîn û nijadî bi xwesteka hovane ya bidestxistina dewlemendiyên mezin û ji nişka ve jiyana xwe û jiyana malbata xwe wêran dikin. Ew vê yekê bi qumar û behîskirina pereyên mezin li pêşbirkên hesp û kûçikan û hwd dikin.

Daxwaza dewlemendbûna bêyî gelek tengasiyan dibe sedema dizî û kuştinê û her weha xwekuştinê. Hezkirina pere û çavbirçîtiyê gelek heval hene, wekî hezkirina navdariyê an hêzê. Dibe ku desthilatdariya

li ser yên din desthilatdariya siyasî, hêza darayî ku zordestiya belengaz an jî hêza olî be. Ew ji bo navê rêxistinek dêrê ji Xwedê bêtir xem dikin, nepejirandina her zarokek Xwedê ye ku cesareta ku bişopîne Mesîh bêyî ku bibe endamê dêra wî ya taybetî ye. (Marqos 9:38). Îsa got: "Hay ji xwe hebin û xwe ji her cûre çavbirçîtiyê biparêzin, çimkî jîyîna rast a meriva ne ji tiştên ku wî ne pêk tîne, çiqas dewlemend be jî". (Lûqa 12:15). Çîroka zilamê dewlemend wiha tê vegotin: "Zilamek dewlemend hebû ku erd û zeviyên wî hebûn. Wî dest pê kir ku ji xwe re bifikire, 'Cihê min tune ku ez hemî hilberên xwe biparêzim. Ez dikarim çi bikim? Ya ku ez ê bikim ev e, ji xwe re got; 'Ez ê embarên xwe hilweşînim û yên mezintir ava bikim ku ez ê ceh û hemû eşyayên xwe yên din tê de depo bikim. Wê demê ez ê ji xwe re bibêjim, mirovê Bextewar! Hûn hemî tiştên baş ên ku hûn ji gelek salan hewce ne hene. Jiyana xwe rehet bike, bixwe, vexwe û kêfê bikî!» Lê Xwedê jê re got: «Ey bêaqil! Vê şevê hûn ê neçar bimînin ku jiyana xwe bidin; îcar ev tiştên ku te ji xwe re nehiştine, wê kê bistînin?» Bi vî awayî ye yên ku ji bo xwe dewlemendiyê berhev dikin, lê li ber Xwedê ne dewlemend in.» (Lûqa 12:16-21). "Çi feyda mirov heye ku hemû dinyayê bi dest bixe û jiyana xwe ji dest bide? (Marqos 8:36). "Û ji ber vê yekê ez ji we

re dibêjim ku hûn ji xwarina ku hûn hewce ne ku sax bimînin, an jî ji cilên ku hûn ji bo laşê we hewce ne xem nekin. Di şûna wê de, bi Padîşahiya Wî re eleqedar bin û ew ê van tiştan bide we. Çimkî dilê we wê her dem li ku derê ye dewlemendiya we be.» (Lûqa 12:22-34).

Şeytan, bavê hemû derewan û yê ku derewan dikan, Yê ku me bi gunehan razî dike û serwerê dil e. Îsa got: "Hûn zarokên bavê xwe, Îblîs in, û hûn dixwazin li pey daxwazên bavê xwe biçin. Ji destpêkê ve ew qatil bû û tu carî alîgirê heqîqetê nebû, ji ber ku heqîqeta wî tune. Gava ku ew derewan dike, ew tenê tiştê ku jê re xwezayî ye dike, çimkî ew derewkar û bavê hemî derewan e.» (Yûhenna 8:44). Derewek piçûk bi qasî derewek mezin xirab e. Derew hene ku bi kiryarên me têne gotin, nivîsandin an jî kirin. Munafiq derewker e, ji ber ku di rastiyê de xwe dike ku ew ne ew e. Xwedê nikare derewan bike - ne jî Xiristiyanek (Tîtos 1:2).

"Eger em bibêjin ku hevpariya me bi Wî re heyê, lê di heman demê de di tariyê de dijîn, em hem di gotinên xwe de hem jî di kirinên xwe de derewan dikin." (1 Yûhenna 1:6). "Lê li dervayê bajarê (bihuştê) xirapkar û sêhrbaz, feqîr û qatil, yên ku ji pûtan re diperizin û bi gotin û kirinên xwe derewkar in." (Peyxama Yûhenna 22:15). Xwedê ji şahidê ku derewan li dû hev dike nefret dike. (Metelok 6:16,19).

Stêrk di dilê her mirovî de behsa wijdanê dike. Li vir pîs û xerab e, belkî bi gunehên domdar û bi zanebûn mirî ye. Ew kor û gunehkar e, lewra êdî nikare li ser kirinên xwe dadbar bike. Dibe ku ev wijdanê xerab carinan bêdeng be, carinan jî xemgîn be. Dema ku divê efû bike sûcdar dike û dema ku divê sûcdar bike jî hincet dike. Dibe ku mirî be, mîna ku bi hesinek germ bişewite, û hemî hest û hest winda kiribe. Ev bi terikandina baweriyê û guhdana ruhên derewîn pêk

tê. Ew li pey hînkirinên cinan e, û guhdariya hînkirinên ku ji hêla derewkarên xapînok ve têne belav kirin. (1 Tîmotêyo 4:1-2; Îbranî 10:22).

Çavê Xwedê her tiştê ku di dil de derbas dibe dibîne. Tiştêk ji çavê wî yê şewatî nayê veşartin, û ji ber vê yekê Ew hemî raman û niyetên veşartî yên dil dizane û dibîne. Di şeva herî tarî de, li daristana herî stûr, di kûrtirîn xendeqê de an li ku derê dibe bila bibe, hûn xerabiyên xwe bikin, Xwedê dibîne. (Çavên di van wêneyan de jî bi vegotina rûyê mêrik re dipejirînin).

Zimanên êgir ên li dora dil, hezkirina Xwedê li dora dilê gunehkar nîşan didin. Gava ku Xwedê ji guneh nefret dike, ji mirovan hez dike. Ew mirina gunekar naxwaze, lê ew dixwaze ku ew ji gunê xwe dûr keve û

bijî (2 Petrûs 3:9). Îsa hat ku gunehkaran xilas bike. Li ser gunehkarekî ku tobe dike, li ezmanan şabûneke mezin heye. (Lûqa 15:7). Zimanên êgir jî behsa xwîna Îsa Mesîh dikin, “Bexê Xwedê yê ku gunehê dinyayê radike”. (Yûhenna 1:29).

Milyaket Peyva Xwedê temsîl dike. Xwedê dixwaze bi wan ên ku hatine xapandin û barên gunehên giran hilgirtin re bipeyive. Ew dixwaze ku ew ji riyên xwe yên gunehkar bizivirin û bihêlin ku ronahî û hezkirina Xwedê bikeve dilê wan.

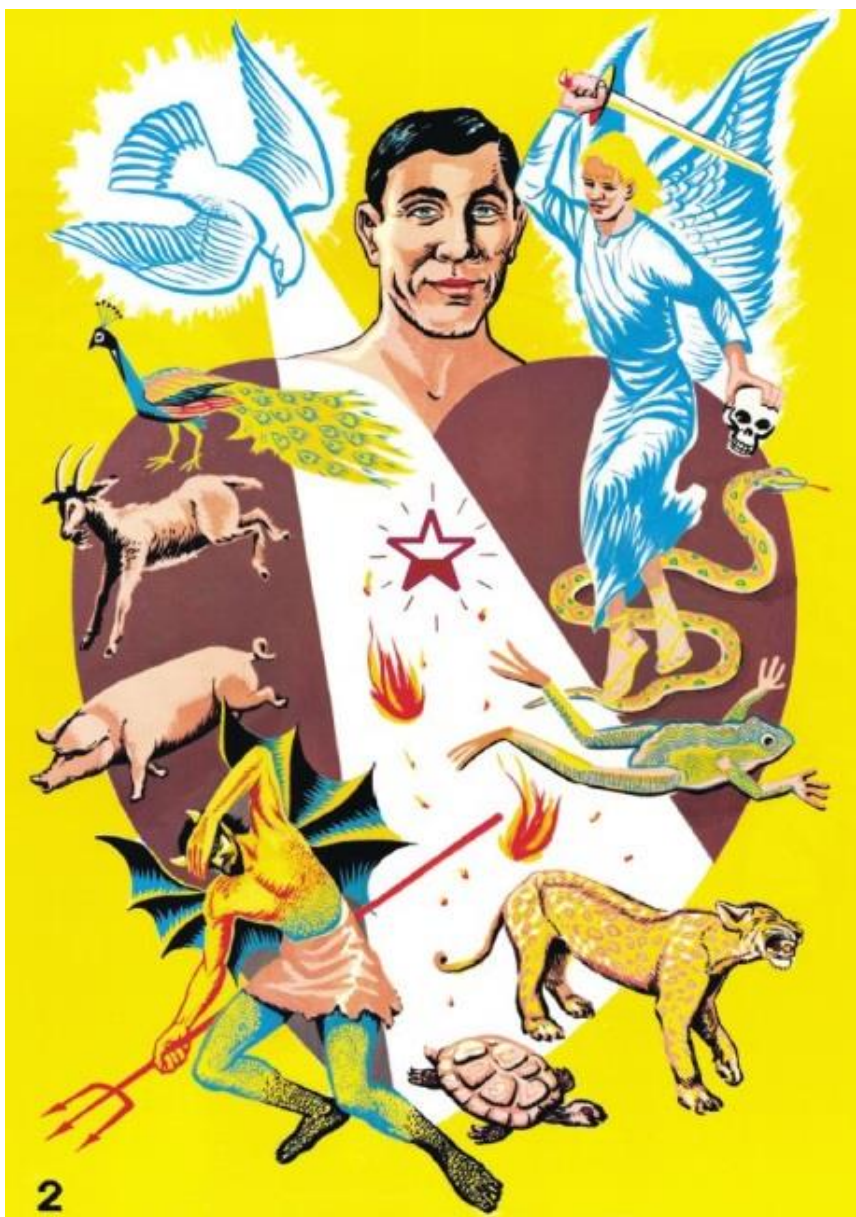

Kevok nîşana Ruhê Pîroz e, Ruhê ku rastiya li ser Xwedê, li ser guneh û ya rast û li ser dîwana Xwedê eşkere dike. (Yûhenna 15:26). Ruhê Pîroz li vir li derveyî dilê mirovan tê xuyang kirin. Ew nikare li cihê ku guneh hukum dike bijî.

Ger wêneyê vî dilî wek rewşa dilê te be, ji Rebbê xwe re bigirî û dilê xwe jê re veke. Bila ronahiya Peyva Wî di dilê we de bibiriqe. "Baweriya xwe bi Xudan Îsa bînin, û hûn ê xilas bibin." (Karên Şandiyên 16:31). Xwedê razî ye, erê, wî soz daye ku dilê we biguhezîne, dil û hişek nû bide we. (Hezeqêl 11:19). Ev di wêneya duyemîn de tê ravekirin.

2. DIL JI GUNEHÊ BIQANIRÎ.

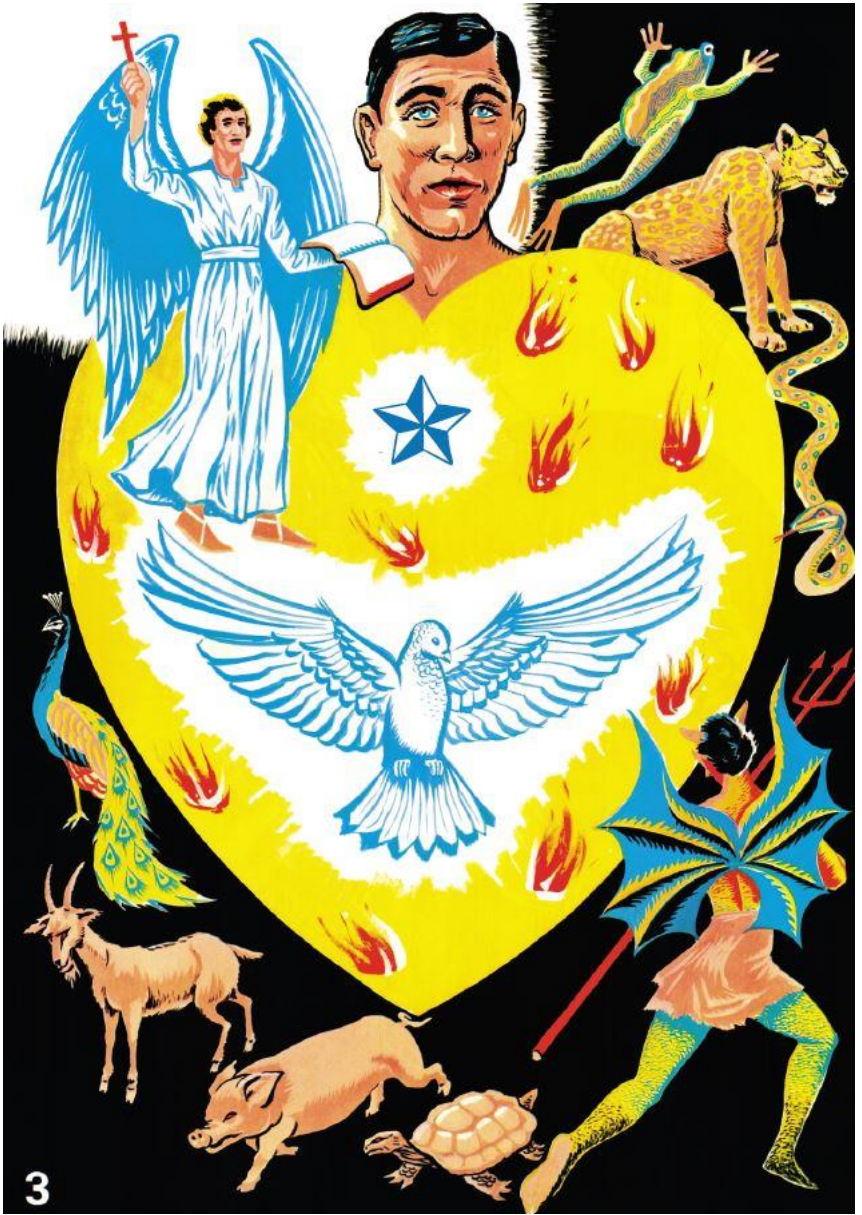
Ev wêne dilekî tobeke nîşan dide ku dest pê dike li Xwedê digere. Milyaket şûr digire, ango Peyva Xwedê, ya ku “zindî û çalak e, ji her şûrê dudevî tûjtir e. Ew hemî rê dibire, cihê ku giyan û ruh li hev dicivin,

heya cihê ku movik û mejî li hev dikevin. Ew daxwaz û ramanên dilê mirovan dadbar dike.” (Îbranî 4:12). Xebera Xwedê tîne bîra wî ku “guneh heqê xwe - mirinê dide” (Romayî 6:23) û “divê her kes carekê bimire û paşê Xwedê dîwana wî bike”. (Îbranî 9:27). Cihê gunehkar û kafir wê gola bi agir û kewkurtê bişewite.” (Peyxama Yûhenna 21:8).

Di destê wî yê din de milyaket qorikek girtiye. Ev ji bo bîranîna gunehkar e ku em ê hemî bimirin. Bedena me ya ku em pir jê hez dikin, cil û berg dikin, dixwin û xweşik dikin, ji bo ku xwestek û hesreta wê têr bikin, ew qas xem û guh didine wê, dimire û dihele, kurm jî wê hilweşînin heya ku ruh û ruhê me her û her bijîn. . Ew ê rojekê li ber Mesîh xuya bibe, ku ji hêla Wî ve were darizandin. (2 Korintî. 5:10). Li vir em dibînin ku gunehkar dest pê dike ku bala xwe bide peyama Xwedê û dilê xwe ji hezkirina Xwedê re veke. Ruhê Pîroz di dilê tarî û gunehkar de dest pê dike. Ronahiya Xwedê dikeve dilê wî da ku hemû tariyê dûr bixe. Gava ku ronahiya Xwedê tê hundur, tarî divê biçe. Guneh, ku li vir ji hêla hemî heywanên cûrbecûr ve hatî vegotin, pêdivî ye ku biçe. Ji ber vê yekê, xwendevanê delal, bihêle ku Îsa, Ronahiya dinyayê, bikeve dilê we, û tarîti û kiryarên xerab ên tariyê divê ji dil derkevin, wek ku di vê wêneyê de tê xuyang kirin.

Îsa got: “Ez ronahiya dinyayê me. Yê ku li pey min bê, wê bibe xwediyê ronahiya jiyânê û tu carî di tariyê de nameşe.» (Yûhenna 8:12). Hûn ê tu carî bi hewldanên xwe, bi şehrezayiya xwe an jî bi şehrezayiya mirovan bi ser nekevin ku guneh ji dilê xwe derxin. Awayê herî hêsan, ewledar, bilez û bi bandor û yekane ew e ku em bihêlin Îsa, Ronahî were hundur. Tarî, ku guneh e, divê derkeve. Dibe ku heyv û stêrk di şevê tarî de hin alîkariyê bidin me, lê gava ku roj hilat, tarî û her weha roniyên piçûktir winda dibin. Îsa roja rastdariyê ye. Gava ku ew çû Perestgeha Orşelîmê, wî hemû yên ku li wir dikirin û difirotin derxistin derve. Maseyên pereguhêran û kursiyên kevokfiroşan gêr kirin. Wî got: «Di Nivîsarên Pîroz de hatiye nivîsîn ku Xwedê gotiye: «Ji Perestgeha min re mala duakirinê tê gotin.» Lê hûn wê ji dizan re vedişêrin! (Metta 21:13). Dilê we tê xwestin ku bibe mala Xwedê, perestgeha Xwedê. Dixwaze tê de bijî, xweş bike, bi ronahiyê, hezkirin û şahiyê tije bike. Îsa ne tenê hat ku gunehên me bibihûre, lê ew hat ku me xilas bike û me ji hêz û serweriya guneh azad bike. “Eger Kur (Îsa) we azad bike, wê demê hûnê bi rastî azad bibin.” (Yûhenna 8:36).

3. DILÊ POŞBAN.

Ev wêne rewşa dilê gunehkarekî bi rastî tobekekar nîşanî me dide. Ew niha mezinahî û tirsnakbûna gelek gunehên xwe yên ku Îsa ji ber wan li ser xaçê mir, dibîne. Gava ku ew xaça ku milyaket, Peyva Xwedê

nîşanî wî dide, dibîne, ew dilê wî yê ku niha xemgîn e dişikîne. Ew ji ber gelek gunehên xwe bi xemgîniyek kûr, dilpak û xemgîn e. Gava ku ew hezkirina mezin a Xwedê ya ku di Mesîh Jesussa de hatî diyar kirin dibîne, ev hezkirin dilê wî dişewitîne, nemaze gava ku ew dest pê dike fêhm dike ku Îsa Mesîh, Kurê Xwedê, hat ku gelek gunehên wî rake. Ew amade bû ku li cihê xwe yê li ser xaçê bimire.

Rastiya ku Îsa hat qamçkirin, bi stiriyan hat danîn, neynok di dest û lingên Wî de hatin qutkirin û ji bo gunehên me li ser xaçê mir, ji gunehkarê tobekar re bi zelalî û kûr vedigere malê, bi tevahî dil û jiyana wî diguhezîne. Gava ku ew Peyva Xwedê ya ku tê de dikare xwe di neynikê de bibîne dixwîne, ew bêtir û bêtir pê dihese ku ew çiqas ji Xwedê dûr ketiye û guh nedaye emrên wî. Ew di nav hestên xemgîn û xemgîniyek mezin de derbas dibe, û gava ku ew dilê xwe li ber Xwedê bi hêsir û qîrînê dike, Îsa nêzîkî wî dike. Hezkirin û aştiya Xwedê dikeve dilê wî gava ku ew dest pê dike fêhm dike ku "xwîna Îsa, Kurê Wî, me ji her gunehê paqij dike." (1 Yûhenna 1:7). "Ey Xwedê, di min de dilekî pak biafirîne, û ruhek nû û dilsoz di min de bide." (Zebûr 51:10). Xebera Xwedê dîsa dibêje: "Ez ji yê dilnizm û tobekar, yê ku ji min ditirsin û bi ya min dikin, razî me". (Îşaya 66:2). Ruhê Pîroz

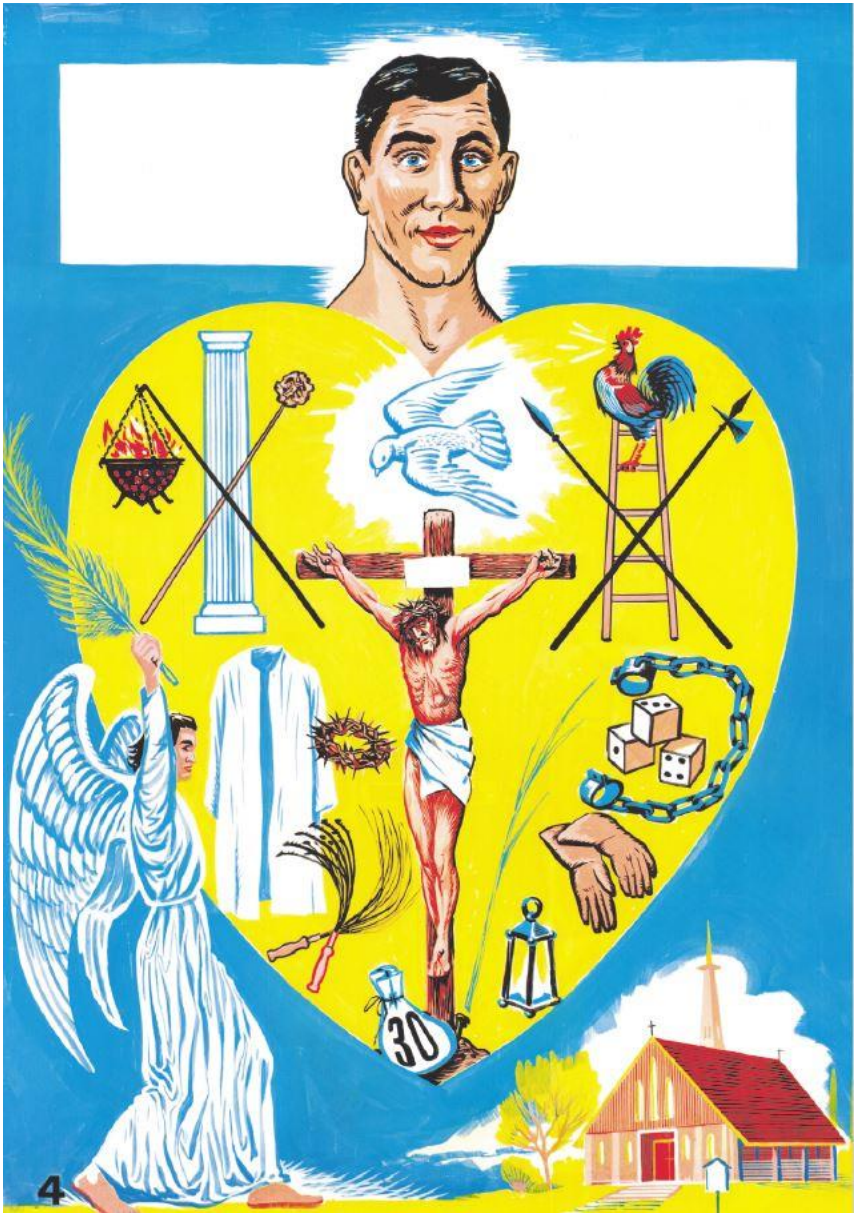

gotinên Îsa ji wî re eşkere dike: "Wêrek, kurê (keça) min! Gunehên te hatin efûkirin." (Metta 9:2). Gava ku ew hê jî li xaç û xwîna Îsa ya ku li ser xaçê hatiye rijandin dinêre, ji ber ku bawer dike ku her tişt ji bo wî hatiye kirin, wî dest pê dike ku fêhm bike ku barê guneh ji holê hatiye rakirin, çimkî Îsa êş kişandiye. . Diviya bû ya me bûya. "Ji ber gunehên me ew birîndar bû, ji ber xerabiya ku me kir lêdan" û "Xudan ceza li wî kir." (Îşaya 53).

Ruhê Pîroz û hezkirina Xwedê kontrola dilê paqij dike. Gava ku ew bi Îsa bawer dike, ew fehm dike ku gunehên wî hatine bihûrtin, û ji ber vê yekê ew di dilê xwe de piştrastiyê dibîne ku xwîna Îsa, Kurê Xwedê, ew ji hemû gunehan paqij kiriye. (1 Yûhenna 1:7). Ew niha piştrast e ku her kesê ku baweriyê bi Îsa bîne, wê nemire (bi ruhî), lê wê bibe xwediyê jiyana herheyî. (Yûhenna 3:16). "Çimkî bi mirina Mesîh a qurbankirinê em azad dibin, yanî gunehên me tên efûkirin." (Efesî 1:7). Daxwazên gunehkar ên cewherê mirovan êdî cihê xwe dane xwestekê kûr ku ji bo Xwedê bijîn û ji wî re xizmet bikin "Yê ku pêşî ji me hez kir". (1 Yûhenna 4:19). Li şûna ku ji dinyayê û tiştên dinyayê hez bike, ji Xwedê û tiştên Xwedê hez dike.

Ji ber vê yekê di vê wêneyê de, em dibînin ku heywanên ku guneh temsîl dikin, niha li derveyê dilê wî ne. Her çend Şeytan naxwaze ji mala xwe ya berê derkeve jî, li paş xwe dînihêre û hêvî dike ku careke din dergehek bibîne. Ji ber vê yekê Xudan Îsa me hişyar dike ku em hişyar bimînin û dua bikin; li hember şeytan bisekinin da ku ew ji me bireve. (Aqûb 4:7).

4. BI MÎSÎS MIRIN.

Ev wêne behsa xirîstiyaneke dike ku bi mirina Xudan û Xilaskarê me Jesussa Mesîh aştîya bêkêmasî û xilasiya herheyî dîtiye, û ji ber vê yekê ji bilî "tenê bi xaça Xudanê me Jesussa Mesîh ve bi tiştêk din pesnê

xwe nade. Bi xaça Wî dinya ji me re mirî ye û em jî ji bo dinyayê mirine.» (Galatî 6:14). Îsa li ser xaçê mir, da ku em jî "ji bo guneh bimirin û ji bo rastdariyê bijîn"; xirîstiyaneke ku ji dinyayê re mirî ye. (1 Petrûs 2:24). Ji me re hatiye emir kirin: "Bila Ruh jiyana me bi rê ve bibe, û em ê daxwazên cewherê mirovan têr nekin." (Galatî 5:16,25).

Di vî wêneyê dil de stûna ku Xudan Îsa pê ve girêdabûn, piştî ku wan kincên wî derxistibûn, û herwiha qamçiyên ku bi qamçiyên ku bi hovane lê xistin, xuya dike. Ew ji ber gunehên me hat cezakirin ji ber ku "em bi cezayê ku wî kişand qenc bûn." (Îşaya 53:5). Hêrodês û leşkerên wî tinazên xwe pê kirin. Li şûna ku wî bi tacek ji zêr bixin taca wî, li şûna sînga padîşah darek dan destê wî yê rastê. Li ber wî çok dan, tinazên xwe pê kirin û gotin: «Bijî Padîşahê Cihûyan!» Tif kirin û dar ji destê wî girtin û li serê wî xistin. Piştî ku wan bi awayekî şermokî û bi hovîtî tinazên xwe pê kirin, ew birin xaçkirinê. (Metta 27:27-31).

Gelek bi navê Xiristiyana hene ku dua dikin, di pîroziya hevpariya pîroz de parve dikin, stranên Xwedê dibêjin û dîsa jî, bi kirinên xwe yê gunehkar, bi berdewamî Kurê Xwedê dîsa xaç dikin. (Îbranî 6:6). "Ne her kesê

ku ji min re dibêje 'Xudan, Xudan' wê bikeve Padîşahiya Ezmanan, lê tenê yên ku Bavê min ê li ezmanan ji wan dixwaze dikin." (Metta 7:21-27).

Di vê wêneyê de em tûrikê pereyên Cihûda jî dibînin. Wî xayîntî li Xudan Îsa kir û bi sî zîv firot, ji ber ku hezkirina peran dilê wî girtibû û tenê ew difikirî. Leşkerên ku Îsa bi şev dîl girtin, fanos, zincîr û hwd. Zarên ku gelek caran ji bo qumarê dihatin bikaranîn, ji aliyê leşkeran ve dema ku ji bo cilên Wî qumar dikirin, dihatin bikaranîn. "Ew ji bo cilên min qumar dikin û wan di nav xwe de parve dikin." (Zebûr 22:18). Wan her tişt ji Îsa stend, lê wî bi xwe red kir û gotin: «Em naxwazin ev mirov bibe padîşahê me.»

Mirov bi giştî dixwazin ku hemû bereketên ji Xwedê, hemû baran û hemû tava rojê bistînin, lê ew naxwazin ku xwe bispêrin xizmeta Xwedê wekî Rebbê xwe û Mîrê xwe. Ji gelean re, Xwedê tenê têra xwe baş e ku di demên tengahî û bêhêvî de alîkariyê bike.

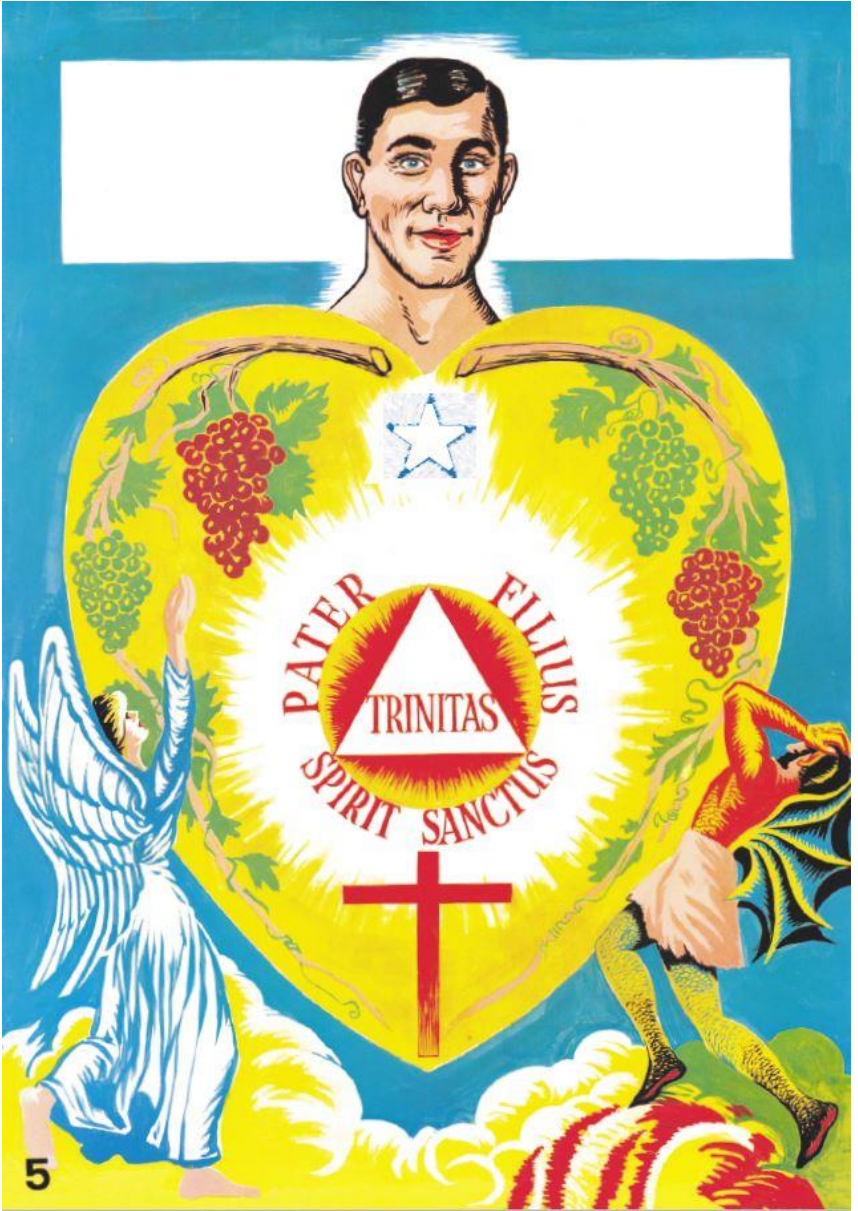
"Bi rimê, leşkeran kêleka wî qul kirin û di cih de xwîn û av rijyan." (Yûhenna 19:33-37). Berî ku dîk bang nede, Petrûs sê caran got ku ew Îsa nas nake, lê paşê ew tobe kir û bi girî tobe kir. (Metta 26:69-75). Ma hûn bi eşkereyî eşkere dikin ku we bi tiştên ku hûn dibêjin û dikin, dilê xwe daye Îsa Mesîh? An hûn şerm dikin

ku hûn kesên din agahdar bikin? Îsa got: «Eger yek bi eşkereyî eşkere bike ku ew yê min e, ezê li ber Bavê xwe yê li ezmanan heman tiştî ji bo wî bikim. Lê eger yek bi eşkereyî min red bike, ezê wî li ber Bavê xwe yê li ezmanan red bikim.» (Metta 10:32-33).

Îsa usa jî got: “Yê ku xaça xwe hilnede û li pey gavên min neçe, ne hêja ye ku bibe şagirtê min”. (Metta 10:38). Xwezî bi wan ên ku di Kevir de parastinê dibînin, Îsa Mesîh!

5. Perestgeha XWEDÊ.

Ev wêne dilê paqij û paqij ê gunehkarê ku bi kerem û dilovaniya Xwedê ya zêde xilas bûye nîşan dide. Ew bûye perestgehek rastîn a Xwedê, mala Xwedê, Bav, Kur û Ruhê Pîroz. Li gor soza Xudan Îsa Mesîh e: “Yê

ku ji min hez dike, dê guh bide hînkirina min. Bavê min wê jê hez bike û ez û Bavê xwe emê bên ba wî û bi wî re bijîn.» (Yûhenna 14:23). Xwedê bi saya Îsa Mesîh mirovan bi rûmet dike, pîroz dike û bilind dike. (Lûqa 1:52).

Dil êdî bûye perestgeha Xwedê ya rastîn. Guneh hatiye derxistin. Li şûna heywanên cihê yên ku ji hêla Şeytan, bavê derewan ve têne kontrol kirin, em Ruhê Pîroz, Ruhê Rastiyê, di dil de dijîn dibînin. Di dewsa ku dil bibe cihê mezinbûna gunehan, bûye darek an baxçeyek bedew û fêkîdar û fêkiyên Ruh dide. Ew wek evîn, şahî, aşî, nefsbîçûk, sebir, qencî, qencî, dilsozî û xwekontrol û yên din ên ku ji Xwedê û mirovan re meqbûl û razî ne. (Galatî 5:22-23). Ew niha bûye şaxekî fêkî yê mêşa rastîn - Xudanê me Îsa Mesîh. Sira vê fêkîdanê ev e ku ew bi Mesîh re yekgirtî dimîne, û Mesîh û gotinên wî di wî de dimînin. (Yûhenna 15:1-10). Çawa ku ew bi Ruhê Pîroz dagirtî û imad bûye, hêza wî heye ku cewhera mirov û daxwazên wê têk bibe û bikuje. (Galatî 5:24). Ruhê Pîroz jiyana wî birêve dibe, û ew daxwazên cewherê mirovî têr nake. (Galatî 5:16). Ew êdî ne bi tiştên ku dibîne, dibihîze û hîs dike, lê bi baweriyê dijî - ji ber ku "em bi baweriyê xwe serketina li ser dinyayê bi dest dixin." (1 Yûhenna 5:4). Ew bi ewlehî û hêviyê dijî û bi

hêviya nêzîkbûna vegera Xudanê me Jesussa Mesîh
tê hêz kirin. Ew bi hezkirina Xwedê, ya ku her û her
dimîne, dijî.

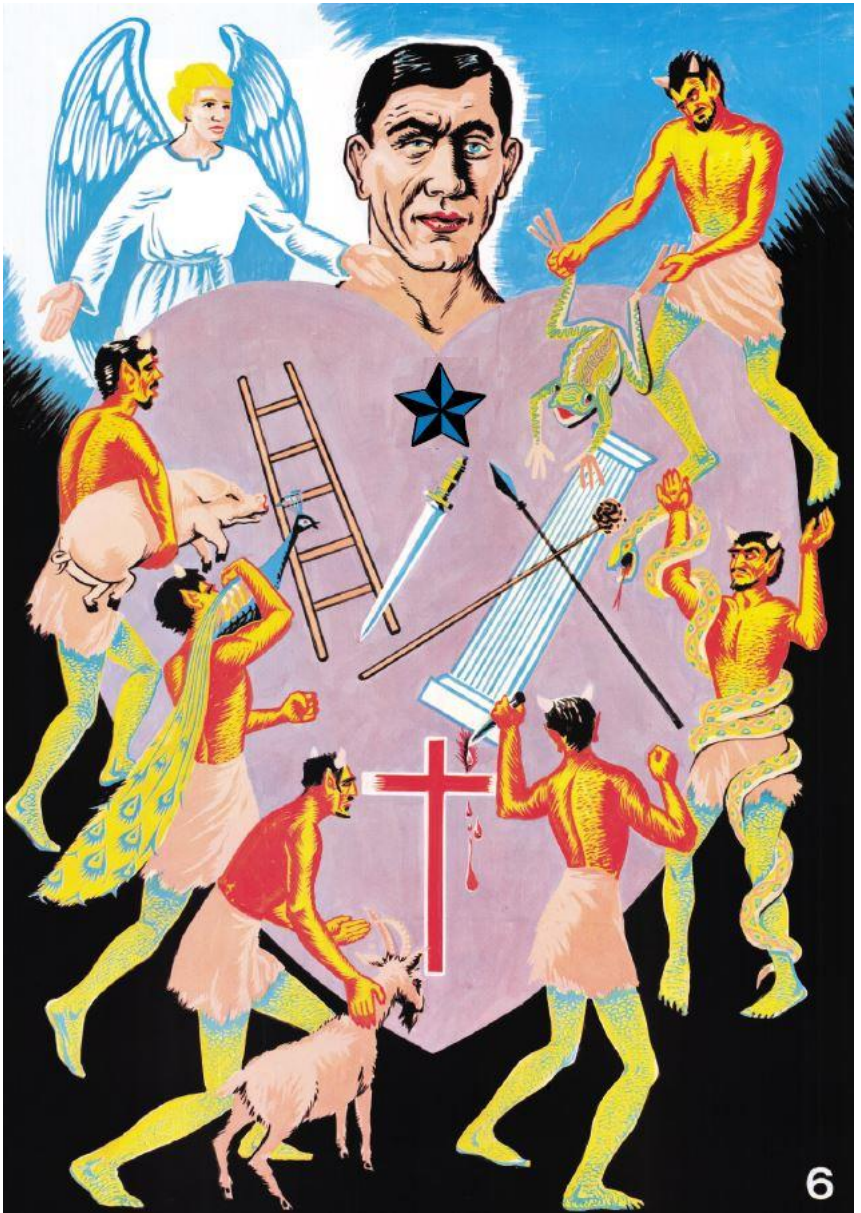
“Xwezî bi wan ên ku dil pak in; ewê Xwedê bibînin!”
(Metta 5:8). Padîşah Dawid dizanibû ku şerê herî
mezin di dilê wî de diqewime, tevî hemû
dewlemendiyên wî û serketinên wî yên li hember
dijminên wî. Wî hewcedariya xwe ya ruhî ya kûr nas
kir, dua kir: "Ya Xwedê, dilê min ê pak biafirîne, û
ruhek nû û dilsoz têxe hundurê min." (Zebûr 51:10).
Tu kes nikare dilê xwe paqij bike, an jî dilekî pak
biafirîne, heya ku bi tobekirina rast ew wek Dawid
neyê ba Xwedê û ji Xwedê bixwaze ku dilekî pak di wî
de biafirîne. Xwedê dixwaze ku di jiyana we de tiştek
nû bike. Çûyîna kincên çiryayî yên qenciya xwe bi soz
û îmkanên derewîn, wê dilê we ji Xwedê re neke
wargehek hêja. Ew pir dilxwaz e ku alîkariya we bike,
çimkî wî soz daye: «Ezê ava paqij bi ser we de birijînim
û we ji hemû pûtên we û ji her tiştê ku hûn heram kirine
paqij bikim. Ez ê dilekî nû û hişê nû bidim te. Ezê dilê
te yê kevirî serhişk derxim û dilekî îtaetkar bidim te.
Ezê ruhê xwe têxim nava te û ezê binihêrim ku hûn
qanûnên min bişopînin û hemû emirên ku min dane
we bînin cih.» (Hezeqêl 36:25-27). Ev peyama

Peymana Nû ye ku Xwedê bi Kurê xwe Îsa Mesîh daye me.

Di vê wêneyê de jî em bala xwe didin ku milyaket ji nû ve xuya dibe. Milyaket têne tayîn kirin ku “yên ku rûmetê didin Xudan û wan ji xetereyê xilas dikin biparêzin”. (Zebûr 34:7; 91:11; Daniyêl 6:22; Metta 2:13; 13:39; 18:10; Karên Şandiyan 5:19; 12:7-10).

Şeytan jî di vî wêneyê de tê dîtin, li ber dilê xwe radiweste, mîna ku li fersendekê temaşe dike ku ji nû ve bikeve mala xwe ya berê. Ji ber vê sedemê em hişyarî didin ku “hişyar bin, nobedar bin! Dijminê we Îblîs, mîna şêrekî gurr li dora xwe digere û li yekî digere ku daqurtîne.» (1 Petrûs 5:8). Pir caran ew wek milyaketekî ronahiyê hatiye nixumandin, zarokên Xwedê yên xemsar bi xwestekên vê dinyayê diceribîne, bi hîlebaziya xwe hewl dide ku gelên Xwedê yên bijartî jî bixapîne. Ger em li hember şeytan li ber xwe bidin, ew ê ji me bireve. (Aqûb 4:7).

6. DILÊ TEŞKANDÎ Û PARÇANDÎ.

Ev wêneya xemgîn a kesê ku paşde dizivire, paşverû ye. Çavek dest bi girtina xwe dike, nîşan dide ku ew di jiyana xwe ya xiristiyan de dest bi sar û xewê dike, çavê din jî bi bêşerm li dora xwe dinihêre, hezkirina ji

dinyayê re dike. Ronahiya hundurê ronî bûye, û wêneyên di dilê wî de, ku amadebûna wî ya ji bo cefayê bi Mesîh re nîşan didin, ketin û êdî ne rast in. Ew di nav ceribandinên ku ew li şûna ku li ber xwe bide hêdî hêdî li ber xwe dide. Li şûna ku guh bide dengê Xwedê, ew niha dest pê dike guh bide pêşniyarên şeytan û sozên derewîn. Digel ku ew hîn jî diçû dêrê be, xwestekên xwe yên ji bo tiştên dinyayê di bin rengekî olî de vedişêre jî, hezkirina ji Xwedê re di dilê wî de sar bûye. Ew bêbiryar bûye, di navbera du rêyan de rawestiyaye. Ew dest bi leyiztina bi tiştên dinyayê dike, û tenê ji Xwedê hez dike. Stêrka di dilê wî de, wijdan, dişewite. Xaç êdî bi ken nayê hilgirtin, lê dibe barekî nexwestî, giran. Baweriya wî dest bi lerzê dike, ew di nimêjê de bi Xwedê re radiweste, li ser rewşa dilê xwe bêhiş û xemsar dibe û hêdî hêdî çîh ji şeytanê ku li derveyî dilê xwe li bendê ye vedike. Ew ji hevalbendiya mirovên gunehkar bêtir ji hevalbendiya zarokên Xwedê yên rastîn kêfxweş dibe.

Tawûs, ku serbilindiyê temsîl dike, dîsa dest pê dike li rêyekê digere. Dibe ku wî ji bîr kiribe ku ew tenê bi kerema xwe xilas bû, û dibe xiristiyanek serbilind. Daxwaza vexwarina alkolê li derfî dixwe û dixwaze bikeve hundur. Dibe ku ev di bûyerek taybetî de be.

Dibe ku di nav hevalên gunehkar de, li cihê ku ew şerm dike ku ew wekî cûda, qels an neheval were hesibandin, ku şeytan jê re bêje ku ev yek fersend wê zirarê nede jiyana wî ya giyanî. Raman û xwestekên ne ruhanî bi xwe hîs dikin. Dibe ku ew dest bi kêfa henekên qirêj dike. Ew dîsa û dîsa bi kêfxweşî li wêneyên bêedebî dinêre, û ji hevalbendiya xelet kêfê dike. Ew diçe salonên dansê, şahiyên dinyayê yên xerab, pêşniyarên gunehkar ên şeytan dihesibîne, ku jê re dibêje ku ev cewhera mirovî ye û ku yek guneh bi rastî ne xelet e.

Bi rastî, eger teyrên kovî yên xerab û ramanên xerab bi ser serê me de bifirin, em nikarin alîkariyê bikin, lê eger em rê bidin wan ku me kontrol bikin û hêlînên xwe di dilê me de çêkin, em sûcdar in. Ger em tiliya xwe ya piçûk bidin şeytan, bê guman ew ê bi tevahî destê xwe bigire, giyan û ruh bikişîne nav dojeha herheyî. Ji ber vê yekê hişyariya Xwedê ya jidil ji me re ew e ku em xwe ji hewesên ciwantiyê dûr bixin û bi gunehê re nelîzin, bi çi awayî dibe bila bibe. Birevin ba Îsa, parêzger û parêzvan.

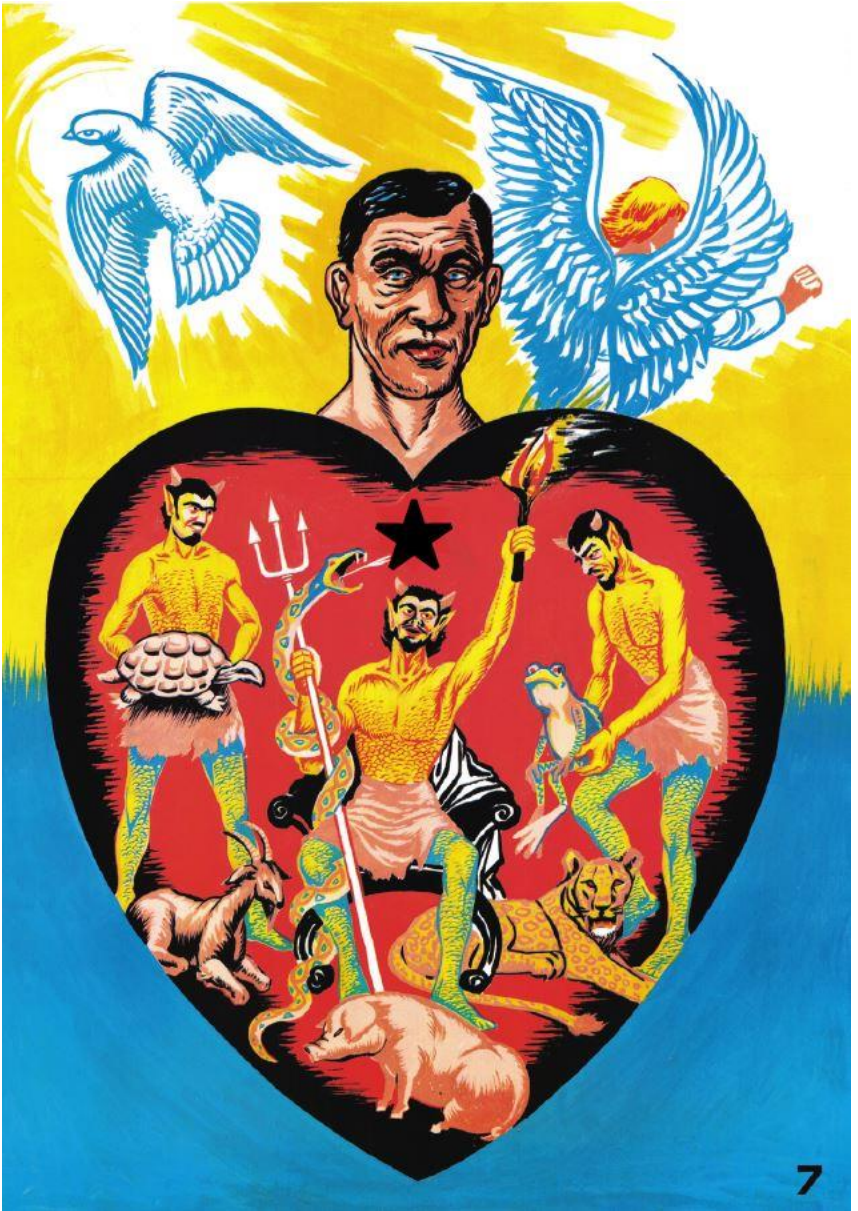
Zilamê ku di vî wêneyî de tê dîtin ku bi xençerê li dil dixê, behsa kesên ku tinazên xwe bi Xirîstiyantiyê dikin û li ber xwe didin. Bi zimanên xwe yên derewîn

û lêvên xwe yên tinazkar, dilê Xirîstiyanan dixin û birîndar dikin - êrîşên ku dilê perçebûyî nikare bijî. Ew ji Xwedê bêtir dest pê dike ji mirovan ditirse û ji tirsê ku mirov çî bêje û çî bike, dibe koleyê mirovan û ji Xwedê dûr dikeve. Hêrs û hêrsa nebaş di demên tengasî û bêhêvîbûnê de xwe nîşan dide, û bi zorê rê li ber xwe dide. Ew marê çavnebariyê yê xerab, ku dema ku yên din serketîtir û bextewartir dibin xuya dike, dê bê hişyarî bikeve hundir. Ger nîv şans bê dayîn, dê deriyê kîn û pozbilindiyê veke.

Heya ku em guh nedin hişyariyên Xudanê xwe Jesussa gava ku ew dibêje: "Hişyar bimînin û dua bikin ku hûn nekevin ceribandî." (Metta 26:41). "Yê ku difikire ku ew sekinî ye, çêtir e ku hişyar be ku nekeve." (1 Korintî 10:12). Divê em hemû zirxên ku Xwedê dide me li xwe bikin, da ku em karibin li hember hîleyên şeytan rawestin. (Efesî 6:11-18).

7. DILÊ SERHIŞT, AN DILÊ PAŞÎ.

7

Ev wêne rewşa dilê mirovê paşverû diyar dike, yê ku piştî ku carekê di ronahiya Xwedê de bû û diyariya bihuştê tam kir û para xwe ji Ruhê Pîroz stend, dev ji baweriya xwe berda. (Îbranî 6:4). Her wiha rewşa

kesekî ku tu carî poşman nebûye û canê xwe nedaye Xwedê, tevî ku rastiya Mizgînê ya bi navê "Mizgîniyê" jê re hatiye pêşkêşkirin û eşkerekirin jî nîşan dide. Mirovê ku gava Xwedê pê re dipeyive serhişk e, tevî hewildanên wî yê bêkêr ku xwe biguherîne, dê xirabtir û xirabtir bibe.

Îsa bi xwe rewşa paşverûyan şirove kir dema ku got: «Gava ruhê xerab ji nav mirov derdikeve, ew li welatê ziwa digere û li cîhek ku bêhna xwe bigire digere. Ger yekî nebîne ji xwe re dibêje 'ez ê vegerim mala xwe.' Ji ber vê yekê vedigere û malê paqij û paqij dibîne. Paşê derdikeve û heft ruhên din ên ji xwe xerabtir tîne û tîn û li wir dijîn. Ji ber vê yekê, dema ku her tişt bi dawî bû, ew kes ji ya destpêkê di rewşek xirabtir de ye." (Lûqa 11:24-26). "Tiştê ku hat serê wan nîşan dide ku gotinên pêşyan rast in; 'Kûçik vedigere tiştê ku vereşandiyê' û 'Berazê ku hatiye şuştin vedigere ku di heriyê de gêr bibe' (2 Petrûs 2:22).

Van Nivîsarên Pîroz bi zelalî rewşa dilê gunehkarekî paşverû an tobekar rave dikin. Guneh bi hemû xapandina xwe dîsa hat ku dil bimîne û kontrol bike. Rûyê wî jî, bi renekî diyar, rewşa dilê wî eşkere dike. Ruhê Pîroz, ew kevoka nerm, neçar e ku ji dil derkeve, ji ber ku guneh û Ruhê Pîroz nikarin bi hev re bijîn. Ne

mimkûn e ku dil bibe perestgeha Xwedê û di heman demê de ji Şeytan re veşartgehek be. Milyaket, Peyva Xwedê, divê bi xemgînî derkeve. Ew hê jî li paş xwe dinêre, bi hêvîya ku ew hîn jî tobe bike mîna kurê wendakirî, yê ku "xwezî xwe bi fêkiyên ku berazan xwaribû tijî bikira, lê kesî tiştek neda wî ku bixwe. Axir hat ser hişê xwe û got: 'Ezê rabim herim ba bavê xwe û bêjim: Bavo, min li hember Xwedê û li hember te guneh kir. Ez êdî ne hêja me ku jê re kurê te bêm navkirin.' (Lûqa 15:16-20). Bav, gava kurê xwe yê xemgîn dît, ew efû kir û ew bi kêfxweşî qebûl kir.

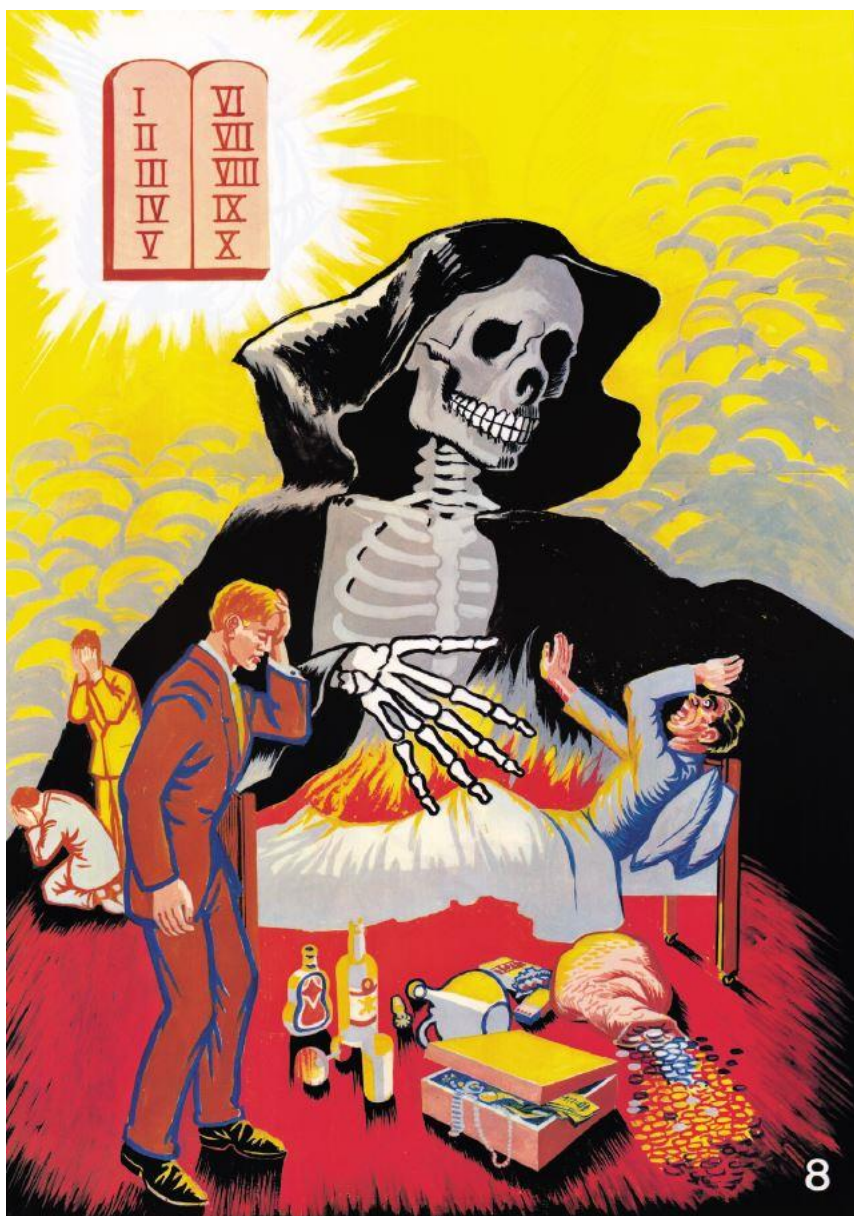
Dil di vê wêneyê de nîşana tobekirina rastîn, ne zivirîna ji Xwedê re, ne lêgerîna lêborînê li ber lingên Jesussa nîşan dide. Wijdanê wî mîna ku bi hesineke germ şewitîbe û bê deng be. Guhên wî hene, lê dengê lavakirina Îsa nabihîse. Çavên wî hene lê nikare qula dojhê ya bêbinî li ber lingên wî vekirî bibîne. Ew êdî ji ber dewamiya gunehên xwe şerm nake. Şeytan hatiye ku di dilê wî de hukum bike û wek padîşah li ser textê xwe rûniştiye. Dibe ku ew hê jî pesnê xwe bide ku ji derve de birûmet û bi hurmet e, bi xuyangek olî, mîna gorek spîkirî "ku ji derve xweş xuya dike, lê ji hundur tijî hestî û cesedên rizyayî ye." (Metta 23:27).

Bavê derewan cihê Ruhê Rastiyê digire. Her heywanek, her gunehek bi cinêk taybetî û ruhê xerab re diçe û dilê wî digire. Her çend ew dixwaze xwe ji van îşkencekarên xerab xilas bike jî, ew wî girêdidin. "Her kesê ku guh nede Şerîeta Mûsa, dema ku li ser delîlên du an zêdetir şahidan sûcdar were darizandin, bê rehm tê kuştin. Nexwe, yê ku Kurê Xwedê biçûk dibîne, çi ye? Kesê ku xwîna peymanê Xwedê ya ku wî ji guneh paqij kir, wekî tiştek erzan digire? Kesê ku heqaretê li Ruhê keremê dike? Tenê bifikirin ku cezayê ku ew ê heq dike çiqas xerabtir e!" (Îbranî 10:28-29; 2 Petrûs 2:1-14).

Ger ev wêne bi rewşa dilê te re be, hevalê delal, ji kêrahîya dilê xwe bê dereng li ber Xwedê bigirî. "Ew dikare, niha û her dem, wan ên ku bi destê wî têne ba Xwedê xilas bike." (Îbranî 7:25). Ew jî dikare û amade ye ku hemî gunehan bibaxşîne, eger hûn bi tobeya rastî werin. Ew dikare şeytan û hemû cinên wî bigire, û wan ji dilê we derxe, eger hûn tenê bixwazin ku wî bihêlin. Were mîna kotîyê ku hat ba Îsa û got: «Heke tu bixwazî, tu dikarî min paqij bikî.» Îsa bi rehmê tije bû, destê xwe dirêjî wî kir û destê xwe dirêjî wî kir. "Ez dixwazim," wî bersiv da. "Paqij bin!" (Marqos 1:40-41). Lê eger hûn serhişkiya xwe bidomînin û ji ronahiyê bêtir ji tariyê hez bikin, ne hêvî, ne arîkar heye, ji ber

ku hûn li şûna jiyane mirine hildibijêrin - “guneheqê xwe dide - mirin”. (Romayê 6:23).

Li vir em gunehkarê serhişkê ku girtina biryara şopandina Mesîh taloq kiriye, dibînin. Ew nêzîkî mirinê ye; laşê wî tijî êş û giyanê wî bi tirsê mirinê tije dibe. Mirin (îskelet) di demeke nediyar û nexwestî de hatiye.

Kêfxweşiyên derewîn ên guneh winda bûne, û rastiya xedar a buhaya giran û tirsnak a guneh êdî divê were rûbirû kirin. Êşên dojhê ji wî re rastî dibin. Her çend ew naha hesreta duakirinê dike, ew dibîne ku ew nikare bi Xwedayê ku evîna wî evqas dirêj red kiriye re têkiliyê deyne. Hevalên wî ditirsin ku li ber nivînên wî rawestin, û gotinên wan ên vala yên rihetiyê niha nikarin alîkariya wî bikin. Dewlemendiya wî ne dikare jiyana wî dirêj bike, ne canê wî xilas bike, ne jî êşa canê wî kêm bike. Ji ber ku şeytan fersendê nade wî ku ew li ser Xwedê bisekine.

Her tiştê ku wî carekê jê hez dikir û jê re dijiya, xuya dike ku ew tinazan dike. Tewra wezîr, kahîn an serokê dêrê yê bêbawer, belkî xilas nebûye, niha nikare alîkariya wî bike, ji ber ku wî hezkirina Xwedê red kiriye û ketiye bin dîwana Wî. Ew dest pê dike ku fehm bike ku "tişteke tirsnak e ku bikeve destê Xwedayê jîndar!" (Îbranî 10:31). Wî hêvî dikir ku jiyana xwe bide Xwedê gava ku ew li gorî wî be, an li ser nivîna mirinê be, lê niha ew dibîne ku pir dereng e. Bi hezaran mirov ji nişka ve dimirin, bêyî ku şansê wan hebe ku li ser nivînên mirinê serî li Xwedê bidin. Ji ber vê yekê pêdivî ye ku meriv li Xwedê bizivire dema ku ew nêzîk e. Ev gunehkarê mirî yê ku di jiyana xwe de lêborîn û hezkirina Xwedê red kir, li şûna ku bibihîze peyvên

teselî û xilaskar ên Xwedê, naha neçar e ku dengê Dadwerê xwe bibihîze. Xilaskarê ku wî red kir ew e ku dibêje: "Ji min dûr bikevin, hûn ên ku di bin laneta Xwedê de ne! Dûr agirê herheyî yê ku ji Îblîs û milyaketên wî re hatiye amadekirin!» (Metta 25:41). "Divê her kes carekê bimire, û paşê ji hêla Xwedê ve were darizandin." (Îbranî 9:27).

Jesussa Mesîh bi ser dikeve. Ew ne tenê ketiye nav nijada xiristiyan, lê ew di wê de berdewam dike, bi biryar dimeşe, “çavên xwe li Îsayê ku ji serî heta dawiyê baweriya me pê ve girêdayî ye, digire”. (Îbranî 12:1-2).

Şeytan bi hemû cinên xwe ve dilê bawermend dorpêç dike, bêyî serketinê hewl dide ku zarokê Xwedê rê li ber xelet bigire. Serbilindî, hezkirina pereyan, bêexlaqiyê û yên din jî tê temsîlkirin. Li cihê leopardê em niha kerê dibînin, ji ber ku gelek caran guneh bi awayekî din tê serê me û xwe bi şeklê û navekî din vedişêre. Lê xirîstiyane hişyar dizane ku ew guneh e, hem jî gava ku ew di şiklê olê de, an jî wekî milyaketek ronahiyê tê, ji ber ku Peyva Xwedê û Ruhê Pîroz wî ber bi rastiye ve dibe. Zilamek ku di destekî de qedehek şerab girtiye, li dora Xiristiyan direqis û hewl dide ku wî bi kêfên derewîn ên dinyayê biceribîne. Lêbelê, ew bandorek li ser Xirîstiyane dilsoz tune, ji ber ku ew bi Mesîh re bi guneh û daxwazên dinyayî ve hatî kuştin. Di wêneyê de zilamê duyemîn, bi xencerê li Xirîstiyane dixe. Heqaret, gotegot, tinazî û tehdîdên bi kafiran - û pir caran jî bi navê bawermendan - bi berdewamî dilê bawermendê rast dixin. Lê ew guh nade tiştên ku mirov dibêjin û tenê bi gotinên Xwedê xem dike. Gotinên Îsa tîne bîra wî. «Xwezî bi we gava

ku mirov heqaretê li we bikin, zilmê li we bikin û her cure derewan li we bikin, çimkî hûn şagirtên min in. Xwezî û dilşad bin, çimkî xelateke mezin ji bo we li bihuştê tê parastin.» (Metta 5:11-12).

Cewherê me yê gunehkar û şeytan, her gav hewl didin ku Xiristiyan ji hezkirina Xwedê veqetînin. Lê bi şabûn û baweriyeke mezin ew dikare bi rastî bêje: “Nexwe kî dikare me ji hezkirina Mesîh veqetîne? Ma tengahî, an tengahî an tengahî, an birçîbûn, an xizanî, an xeternak an mirin dikare wê bike?» (Romayî 8:35). “Na, di van hemû tiştan de, bi saya yê ku ji me hez dike, em bi tevahî serfiraz in!” (Romayî 8:37). Gava ku roja xirab tê, û piştî ku heya dawiyê şer bike, hemî çekên Xwedê li xwe kiriye, ew dikare li hember êrişên şeytan li ber xwe bide. Ewê dîsa jî bi destê Îsa Mesîh, yê ku li ser her cûre cêribandin û ceribandinê serketî bû, lingê xwe bigire. Bi saya Wî divê em serketinê bi dest bixin û tacek birûmet ku tu carî ronahiya xwe winda nake bistînin. (Efesî 6:10-18; 1 Petrûs 5:4).

STÊRKA wijdana wî zelal û geş e. Dilê wî bi bawerî û bi Ruhê Pîroz tije ye. Milyaket, wekî Peyva Xwedê, bereketên zengîn ên ku ji wan re hatine dayîn tîne bîra wî, yê ku serketinê bi dest dixin û heya dawiyê li ber

xwe didin. "Yên ku serketinê bi dest bixin ez ê mafê xwarina fêkiyê dara jiyânê ya ku li Bexçeyê Xwedê şîn dibe bidim." "Yên ku serketinê bi dest bixin dê ji mirina duyemîn zîrarê nebînin." "Ji yên ku serketinê bi dest bixin ez ê hinek ji mannaya veşartî bidim. Ez ê her yekî ji wan kevîrekî spî jî bidim ku li ser navekî nû hatiye nivîsandin." "Yên ku serketinê bi dest dixin, yên ku heta dawiyê li ser tiştên ku ez dixwazim bikin, ezê heman desthilatiya ku min ji Bavê xwe standiye bidim." "Yên ku serketinê bi dest bixin, wê cilê spî li xwe bikin û ez navên wan ji pirtûka jîndaran dernaxim. Li ber Bavê xwe û milyaketên wî ezê bi eşkereyî eşkere bikim ku ew ên min in.» "Ezê yê bi serketî di Perestgeha Xwedayê xwe de bikim stûn û ew ê tu carî jê dernekeve." "Yên ku serketinê bi dest bixin, ezê mafê xwe bidim ku li kêleka min li ser textê min rûnên, çawa ku ez bi ser ketim û niha bi Bavê xwe re li ser textê wî rûnim." (Peyxama Yûhenna 2:7,11,17,26; 3:5,12,21).

BERSÎVEKÊ VEKIRÎ YA PERE nîşan dide ku ne tenê dilê wî, lê perê wî jî ji Xwedê re hatiye terxankirin. Li şûna ku pereyên xwe îsraf bike, ew alîkariya belengazan dike, dehyeka xwe (dehyeka dahata xwe)

û diyariyên xwe an jî her tiştê xwe dide Xwedê, her tiştî ji bo rûmeta Xwedê bikar tîne.

PENÊ NAN Û MASÎ nîşan dide ku ew jiyaneke paqij û xweparêz dijî. Ew jiyana xwe bi vexwarina hişk an bi xwarina xwarinên nepak xera nake. (Karên Şandiyên 15:20). Ew pereyên xwe îsraf nake, ne laşê xwe (ku perestgeha Xwedê ye) xera dike, bi çinîn û kişandina titûnê, ne tiryak û ne jî dermanên zirardar bikar tîne. Ew xwarinên saxlem, paqij, nerm dixwe. Dilê wî bi xwe bûye mala nimêjê. Ew her weha bi rêkûpêk û bi rêzdarî, di her şert û mercên hewayê de û di bin her şert û mercî de beşdarî karûbarên dêrê dibe. Ew ji nimêjê hez dike, çi li dêrê be, çi bi malbata wî re be, çi li odeya xwe be, ji ber ku ew dizane ku xiristiyanek bêyî ku di duayê de bi Xwedê re têkilî dayne mezin nabe.

PIRTÛKA VEKIRINA nîşan dide ku Kitêba Pîroz ji wî re pirtûkek vekirî ye, û ew her roj wê dixwîne û dixwîne, aqilmendî û hêz, jiyana û ronahî û dewlemendiyên bêhejmar tê de dibîne. Ew bûye çirayek ku rêberiya wî dike û şûrek ku pê şeytan têk dibe. Ew xwarina giyanî ya rojane ya giyanê wî ye, av

e ku tîbûna xwe bi dawî bike, hemamek ku xwe tê de paqij bike û neynika ku ew xwe tê de dibîne ye.

Ew ji hilgirtina xaça xwe hez dike, çimkî ew dizane ku bêyî xaçê xelat tune. Ji ber ku ew dizane ku ew bi Mesîh re rabûye da ku jiyaneke nû bijî, dilê xwe dide tiştên li ezmanan, hişê xwe li ser tiştên li wir, ne li ser tiştên li ser rûyê erdê ye. (Kolosî 3:1-2). Ew ji bo hevdişîna Xwedê amade ye û mîna dara ku li kêleka çem şîn dibe; ku di wextê rast de fêkî dide. (Zebûr 1:3). Ew mîna çiqilê mêwê rastî ye, ku gelek fêkî dide. Ew tirsê mirinê nizane, çimkî hezkirina Xwedê ya bêkêmasî, ya ku wî bi Ruhê Pîroz wergirtiye, dilê wî tije kiriye.

10. MALÊ ÇÛNA RUHAMÎ.

Îsa got: “Vejiîn û jiyan ez im. Yê ku baweriyê bi min bîne, bimire jî, wê bijî. Û yê ku dijî û baweriyê bi min bîne, qet namire.» (Yûhenna 11:25-26). “Yê ku gotinên min dibihîze û baweriyê bi yê ku ez şandime,

jiyana wî ya herheyî heye. Ew nayê dîwankirin, lê berê ji mirinê derbasî jiyânê bûye.» (Yûhenna 5:24). Mirin ji bo Xirîstiyanan ne tirs û ne jî ceza heye. “Mirin wêran dibe; serkeftin tamam e! Mirin, serketina te li ku ye? Mirin, hêza te li kû ye? Şikir ji Xwedayê ku bi saya Xudanê me Îsa Mesîh serketinê dide me!» (1 Korintî 15:54-57)

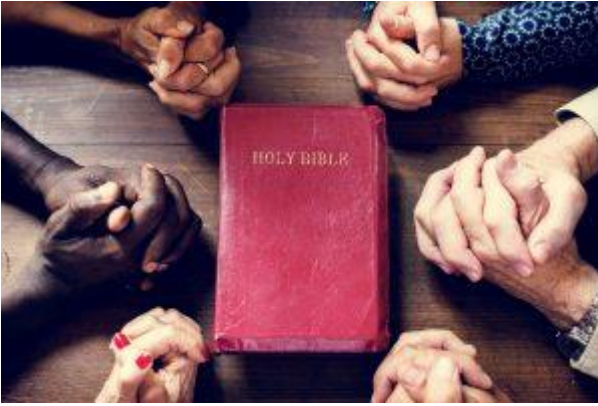
Kesê ku bi Xwedê re jiyaye û meşiyaye ji mirinê natirse. Çaxê wextê mirina wî hat, ewê bi dilxweşî here, wekî Pawlosê Şandiyê dibêje: “Ez gelekî dixwazim ku ez vê jîyînê bihêlim û bi Mesîh re bim, ku ev tiştê gelek çêtir e”. (Fîlîpî 1:23)

Xirîstiyaneke bêriya dîtina rûyê Îsa ye, yê ku ji bo wî mir û berdêla gunehên xwe li ser xaçê da. Ruhê Pîroz jî gotinên Îsa tîne bîra wî: “Xemgîn û xemgîn nebe. Bi Xwedê bawer bikin û bi min jî bawer bikin. Di mala Bavê min de gelek ode hene... Ezê vegerim û we bibim ba xwe, da ku hûn li cihê ku ez lê me bin.» (Yûhenna 14:1-4). "Tiştê ku tu carî kesî nedîtiye û nebihîstiye, tiştê ku kesek qet nefikirî ku dikare bibe, ew tiştê ku Xwedê ji bo yên ku ji wî hez dikin amade kiriye." (1 Korintî 2:9). Li ser rûyê erdê zimanek tune ku meriv bikaribe bi wê spehîtiya bajarê esmanî yê ku ji bo wan

ên ku li ser şopa Xudanê me Îsa Mesîh li vir li ser rûyê erdê dimeşin, hatiye amade kirin, rave bike an vebêje.

Li şûna îskeletê tirsnak (mirin), di vê wêneya dawî de melek an qasidê Xwedê tê dîtin. Ew li bendê ye ku ruhê paqij vegeŕîne Xwedê. Ruh û ruh ji zindana laşê mirinê azad dibin, û di deriyên vekirî yê bihuştê re hilkişin ber Îsayê ku jê hez dike û ji bo wî li ser xaçê mir. Bi xêrhatineke dilşadî li ber Xwedê li benda wî ye ku ji aliyê Rebbê xwe û Mamosteyê xwe ve bi van gotinên pesnandinê tê pêşwazîkirin: "Aferim e, evdê qenc û dilsoz! Werin hundur û bextewariya min parve bikin!" (Metta 25:21). Şeytan êdî li ser wî tune ye, çimkî "Milê belengaz mir û ji aliyê milyaketan ve hat hilgirtin ku li cem Birahîm di cejnê de li ezmanan rûne." (Lûqa 16:22). Hingê min dengê ji ezmên bihîst ku digot: «Vê binivîsîne: Xwezî bi wan ên ku ji niha û pê ve di xizmeta Xudan de dimirin!» Ruh bersivê dide: «Erê!» "Ew ê ji xebata xwe ya dijwar ji bêhnvedanê kêfxweş bibin, ji ber ku encamên xizmeta wan bi wan re diçin." (Peyxama Yûhenna 14:13).

HIŞYARÊ DAWÎ.

Xwendevanê delal, bila Xwedê ji we re bibe alîkar ku hûn dilê xwe bidin wî yê ku ji we hez dike, ji ber ku ew niha ji we re dipeyive û dibêje: "Bi hemû dilê xwe li min vegere." (Qanûna Ducarî 30:2). Dilê xwe yê westiyayî, bêhêvî, êşdar bide Îsa, û ewê dil û hişê nû bide we. Bi dilê xwe yê xapînok neyên xapandin û neyên pey xwestekên wî, çimkî "ji dilê mirov fikrên xerab ên ku wî dihêlin tiştên bêexlaq bike..." (Marqos 7:21). Gunehên xwe bihêlin û li ser ya rast bisekinin. lê diyariya Xwedê ya bêpere jîyana herheyî ye ku bi Xudanê me Mesîh Îsa re yekbûyî ye.» (Romayî 6:23).

Û hûn ên ku canê xwe dane Xwedê, "li ser wan gotinên rast ên ku min hînî we kirine, ji we re bibin nimûne, ku hûn li pey wan bibin mînak, û di bawerî û hezkirina ku bi Mesîh Îsa re yên me ne, bimînin." (2 Tîmotêyo 1:13). Ji ber heman sedemê Pawlos di 2

Tîmotêyo 1:12 de nivîsî: "Ez wî yê ku min baweriya xwe pê aniyê nas dikim. Ez bawer im ku Xwedê têra xwe hêzdar e ku heta wê rojê tiştên ku wî spartine min biparêze." Di baweriya xwe ya bi Xwedê de xwe ava bikin, bi hêza Ruhê Pîroz dua bikin, xwe di hezkirina Xwedê de biparêzin, çavên xwe li Jesussa bigirin. Ew rê, rastî û jiyana e, Rebbê me yê ku dê di demek nêzîk de vegere zarokên xwe - "Padîşahê padîşahan û Xudanê axayan." (1 Tîmotêyo 6:15)

"Ji wî yê ku dikare we nehêle ku nekeve, û we bêqusûr û şahî li ber hebûna xwe ya birûmet bîne - ji Xwedayê yekta re, Xilaskarê me, bi saya Xudanê me Îsa Mesîh. Rûmet, rûmet, hêz û desthilatdarî ji wî re be, ji hemû demên berê û niha û her û her û her û her! Amîn." (Cihûda 24-25).

Ev pirtûka "Dilê Mirov" bi zêdetirî 538 ziman û zaravayên ku li seranserê cîhanê têne axaftin heye. (Efrîqa, Asya, Rojhilata Dûr, Amerîkaya Başûr, Ewropa, hwd.) Pirtûka Dilê Me niha li ser tîlefônê dest, tablet û hwd. jî ji www.angp-hb.co.za heye.

10 wêneyên dil ên ku di vê pirtûkê de cih digirin jî di forma tabloyên wêneyan ên rengîn ên mezin (86 cm x 61 cm) de hene ku di komê ji 10 wêneyan de bi hev ve hatine girêdan. Van "Nexşeyên Dil" dikarin bi taybetmendiyên Ewropî an Afrîkî ve werin bidestxistin û bi taybetî guncan in ku bi Pirtûka Dil re ji bo hînkirina sinifê, mizgîniya hewayaya vekirî hwd werin bikar anîn.

Ji kerema xwe bi me re têkilî daynin, ger hûn dikarin ji me re bibin alîkar ku hûn bi wergerên din ên edebiyata meya Mizgîniyê ya belaş re bibin alîkar, û me agahdar bikin ka hûn bi kîjan zimanî dikarin vê edebiyata Mizgîniyê wergerînin. Alîkariya we dê binirxîne.

Ger we di Mesîh de xilasî dît, an jî bi edebiyata me ya Mizgîniyê bi rengê din hatî pîroz kirin, ji kerema xwe ji me re agahdar bikin. Em bi we re ji Xwedê re spas dikin, û di duayên xwe de we bêtir bi bîr tînin.

Mîsyonek Wêjeya Mizgîniyê ya ku ji hêla bexşan ve tê fînanse kirin

(Hejmara Qeydê 1961/001798/08)

Pirtûkên "DILÊ MIROV" dikarin bi lînkê jêrîn werin dîtin
û daxistin: www.angp-hb.co.za